

Rovers, B. 1993. "Beschrijving van de verdachtenregistratie van de jeugdpolitie Rotterdam 1991-1992." Erasmus Universiteit Rotterdam, Rotterdam.

BESCHRIJVING VERDACHTENREGISTRATIE JEUGDPOLITIE 1991 - 1992

Ben Rovers

III.1 Inleiding

In de criminografie zullen onder andere de jeugdigen worden beschreven die als verdachte voorkomen in een politie-bestand. In deze rapportage zal de groep verdachten worden beschreven die voorkomt in de registratie van de jeugdpolitie (JP) over de jaren 1991 en 1992. Teneinde een zo volledig mogelijk beeld te krijgen van de verdachtenpopulatie, zullen gegevens van de herkenningdienst en (vanaf 1 juli 1992) ook Multipolgegevens in de beschrijving worden betrokken. Aangezien deze gegevens op het moment van schrijven nog niet klaar waren voor analyse, zal beschrijving hiervan worden uitgesteld tot de volgende rapportage.

Beschreven zullen worden de totale verdachtenpopulatie, de *first offenders* en de door deze groepen gepleegde delikten, voorzover bekend en geregistreerd. Hierbij zal telkens een vergelijking worden gemaakt tussen 1991 en 1992. Het onderscheid naar *first offenders* en totaal aantal verdachten, evenals het onderscheid naar jaren, maakt het op termijn mogelijk uitspraken over trends te doen. Voorafgaande aan de beschrijving zal nader worden ingegaan op de gebruikte bronnen en de wijze van dataverzameling.

In de beschrijving zal alleen gebruik worden gemaakt van absolute cijfers en hiervan afgeleide percentages. In latere rapportages, waarin de relaties tussen buurtkenmerken en de aanwezigheid van jeugddelinkwenten wordt onderzocht, zal gebruik worden gemaakt van relatieve gegevens. Het aantal jeugddelinkwenten per buurt zal dan worden gerelateerd aan het aantal inwoners in de leeftijdscategorie van tien tot en met negentien jaar.

III.2 Registratie van jeugdige verdachten

De JP (organisatorisch onderdeel van de jeugd- en zedenpolitie, JZP) handelt strafbare feiten af die zijn begaan door jeugdigen tot achttien jaar. Ook als de daders niet bekend zijn, maar er sterke vermoedens bestaan dat het om jeugdigen gaat, wordt de JP

ingeschakeld bij de opsporing. Jongeren kunnen zowel op directe wijze in aanraking komen met de JP, via het genoemde opsporingsapparaat, als op indirecte wijze, via doorverwijzing door andere diensten bij de politie, zoals de surveillance-dienst die een betrapte winkeldief ophaalt en aflevert bij de JP.

Niet in alle gevallen zullen jeugdige verdachten automatisch terecht komen bij de JP. Neem de situatie waarin een groep van vier inbrekers wordt opgepakt, waarvan er drie meerderjarig zijn en één minderjarig. Het is mogelijk dat tegen alle leden van de groep een Proces-Verbaal (PV) wordt opgemaakt. In deze situatie wordt de jeugdige niet nog eens doorgestuurd naar de JP. De gegevens van deze persoon kunnen in dat geval worden teruggevonden in het verdachtenbestand van de herkenningdienst (HerkenningDienst Systeem, HKS). Dit systeem registreert alle personen tegen wie een PV wegens misdrijf is opgemaakt. Indien de situatie zich voordoet dat er géén PV wordt opgemaakt tegen de jeugdige, omdat deze bijvoorbeeld te jong is of *first offender*, zal deze ook niet terug te vinden zijn in het HKS. In dat geval kan een beroep worden gedaan op de multipolregistratie, het bedrijfsprocessensysteem. Het is theoretisch ook nog mogelijk dat een jeugdige in deze situatie alsnog wordt doorgestuurd naar de JP. Analyse van het Multipolbestand moet uitwijzen hoe dit meestal wordt afgehandeld. Totdat het tegendeel blijkt, wordt er vanuit gegaan dat Multipol informatie over jeugdige verdachten kan verschaffen die noch via de JP-registratie noch via het HKS kan worden achterhaald.¹

Ter ondersteuning van de eigen organisatie houdt de JP er enkele registraties op na, waarvan de verdachtenregistratie en de mutatierapporten voor dit onderzoek de meest belangrijke zijn. Vanaf juli 1992 kende de JP een eigen, geautomatiseerd dag- en nachtrapportensysteem, maar bij de decentralisatie per 1 maart 1993 is dit systeem uit gebruik genomen en worden de mutaties opgenomen in Multipol. Dit betekent enerzijds een afstemmingsprobleem minder; de mutaties van de JP en de districten zijn immers in elkaar geschoven. Anderzijds betekent het dat in zeer korte tijd twee breekpunten hebben plaatsgevonden in de wijze waarop de JP haar mutaties registreert. Door de achtereenvolgende wijzigingen in het registratie-systeem, is de kans groot dat, naast de werkelijke veranderingen die in de loop van de tijd zijn opgetreden, ook registratie-effecten worden gemeten. Dit maakt de betreffende registratie minder aantrekkelijk om te gebruiken. Dit vormt geen probleem, omdat we hier voornamelijk geïnteresseerd zijn in gegevens over verdachten en daarvan houdt de JP, zoals gezegd, een aparte registratie bij.

De verdachtenregistratie bestaat uit een kaartenbak en (familie-)dossiers. In de kaartenbak komen alle verdachten voor waarmee de JP (vanaf een bepaalde periode) in aanraking is gekomen. De kleuren van de kaarten onderscheiden naar drie soorten

¹ In een volgende rapportage zal dieper worden ingegaan op de diverse registratiesystemen bij de politie. Naast de JP-registratie, Multipol en het HKS-systeem, zal tevens de meldkamerregistratie (Flexibel MeldkamerSysteem, FMS) worden beschreven.

verdachten: groen: de *first offenders* uit Rotterdam, rood: de *first offenders* van buiten Rotterdam en wit: verdachten die voorkomen in een dossier.² Er zijn drie omstandigheden waaronder een persoon kan voorkomen in een dossier:

1. de persoon zelf is meer dan eens verdacht van een misdrijf (na het tweede contact wordt de groene kaart vervangen door een witte en wordt een dossier opgemaakt);
 2. één (of meer) minderjarige broer(s) of zus(sen) staat reeds te boek als verdacht van een misdrijf;
 3. de persoon zelf of één of meer broers of zussen zijn onder toezicht gesteld.
- In een aantal gevallen (2 en 3) gaat het dus om *first offenders*, maar in de meeste gevallen is sprake van de situatie genoemd onder (1).

Voor alle verdachten in de JP-registratie geldt dat er geen PV is opgemaakt (politiesepot).³ Indien er wel een PV wordt opgemaakt, wordt van de verdachte niet langer een registratie bijgehouden. In dat geval worden de gegevens doorgestuurd naar de herkenningdienst. De criteria aan de hand waarvan wordt bepaald of een PV moet worden opgemaakt, zijn vastgelegd in een voorschrift. Leeftijd, recidive en ernst van het delikt zijn enkele van de gebruikte criteria. De verdachten die voorkomen in de JP-registratie worden naar aanleiding van het gepleegde delikt in de meeste gevallen gereprimandeerd. In sommige gevallen -meestal als er sprake is van recidive- wordt een HALT-PV opgemaakt.

Van de verdachten worden enkele personalia vastgelegd zoals naam, adres, geboortedatum en dergelijke en enkele gegevens omtrent het delikt waarvan de persoon verdacht is. Dit laatste geschiedt in de vorm van een korte omschrijving. Vanwege het niet-gestruktureerde karakter van dit deel van de registratie kunnen verschillen optreden tussen rapporteurs naar de mate waarin melding wordt gemaakt van bepaalde zaken. Dit heeft uiteraard consequenties voor de dataverzameling, zoals we aanstonds zullen zien.

Ondanks zijn beperkingen, dat wil zeggen het ontbreken van verdachten tegen wie een PV is opgemaakt en -in minder mate- het ontbreken van verdachten die 'niet verder zijn gekomen' dan het district, kan de JP-registratie naar omvang wellicht de belangrijkste registratie van jeugdige verdachten worden genoemd. Het HKS bevat vooral gegevens over jeugdigen die vaker en/of zwaardere delikten hebben gepleegd. Over de omvang en aard van de restgroep jeugdige verdachten in Multipol valt vooralsnog weinig te zeggen.

Op dit moment is nog niet duidelijk of, en zo ja in welke vorm, de huidige JP-registratie van jeugdige verdachten blijft bestaan.

² Niet alle personen die voorkomen op een witte kaart zijn verdacht van een misdrijf. In een aantal gevallen gaat het om kinderen die vanwege familie-omstandigheden onder toezicht van justitie (rechter, raad voor de kindbescherming ?) zijn gesteld. Uiteraard is deze groep niet in de analyse betrokken.

³ Het niet opmaken van een PV alsmede het niet insturen van een opgemaakt PV naar justitie, wordt beschouwd als politiesepot.

III.3 Dataverzameling

In de periode tussen half maart en eind april 1993 zijn alle verdachtenkaarten en dossiers ingelezen, voorzover deze betrekking hadden op personen die geregistreerd waren wegens het plegen van een misdrijf (of in een enkel geval een overtreding) in de periode vanaf 1 januari 1991. Hierbij is gebruik gemaakt van een geautomatiseerd systeem van gegevensinvoer. De groene en rode kaarten kennen een vernietigingstermijn van twee jaar, zodat de aanwezige kaarten precies de periode besloegen die moest worden ingelezen. De dossiers daarentegen, kennen een vernietigingstermijn van vijf jaar, zodat hier geselecteerd moest worden op bovenstaand criterium.⁴ Voor verdachten die voorkomen in een dossier en gemuteerd zijn in de hierboven beschreven periode, geldt voorts, dat alle mutaties aangaande eerder (dan 1 januari 1991) gepleegde delikten eveneens zijn ingelezen. Alle gegevens zijn ingevoerd op lokatie bij de politie.

De vragenlijst (*checklist*) is tot stand gekomen door een inventarisatie te maken van de aanwezige gegevens in de registratie. Hierbij waren twee overwegingen van belang, enerzijds de overweging dat over twee jaar dezelfde gegevens opnieuw aan een registratiesysteem onttrokken moeten kunnen worden⁵ en anderzijds de overweging dat de gegevens op min of meer gestandaardiseerde wijze zijn gerapporteerd. Dit laatste garandeert dat de gegevens voor alle -of in ieder geval de meeste- verdachten zijn geregistreerd en de betekenis overeenkomt. Deze tweede overweging is vooral problematisch met het oog op het niet-gestructureerde deel van de registratie, de omschrijving van het delikt. Het betekent dat hier moet worden volstaan met de meest basale gegevens, omdat alleen deze gegevens voor de meeste verdachten beschikbaar zijn.

Een en ander heeft geleid tot de vragenlijst zoals bijgevoegd in bijlage 1. Ten aanzien van enkele vragen is een korte toelichting noodzakelijk. De vraag omtrent het geboorteland van de vader van de verdachte kon slechts worden beantwoord bij witte kaarten, omdat alleen de dossiers deze informatie bevatten. Als het geboorteland van de vader onbekend was, werd het geboorteland van de moeder ingevuld.

De vragen omtrent datum en tijd van het delikt konden niet worden beantwoord zoals oorspronkelijk bedoeld, omdat de datum/tijd aanduiding geen betrekking had op het delikt, maar op de registratie zelf. Vanaf de invoering van het geautomatiseerde dag-

⁴ De gegevens die betrekking hebben op de periode vanaf 1 januari 1993 zullen hier niet worden besproken.

⁵ In de vorige rapportage, de onderzoeksopzetten, wordt melding gemaakt van een te bestuderen periode van vijf jaar, namelijk 1991 - 1995. Echter, gezien de tijd die verstrijkt tussen het beschikbaar komen van de data (na afloop van een jaar) en de tijd die nodig is voor bewerking, analyse en rapportage (circa 6-9 maanden), lijkt het verstandiger 1994 als laatste jaar voor de dataverzameling te nemen.

en nachtrapportensysteem wordt onderscheid gemaakt naar beide zaken, maar vanwege het niet beschikbaar zijn van deze gegevens vóór die datum hebben we ons gehouden aan de datum/tijd indicatie van de mutatie. Hierbij moet worden opgemerkt, dat om voor de hand liggende redenen, de datum van de mutatie als een betere indicatie voor de deliktdatum kan worden beschouwd dan het tijdstip van de mutatie voor het tijdstip van het delikt.

Adresgegevens zijn ingevoerd door de huisnummers -voorzover bekend- over te nemen en voor de straatnamen de gemeentelijke straatcodes in te voeren. Op basis van deze gegevens konden, met behulp van een omzettingsprogramma, de CBS-buurtcodes worden verkregen. Met name bij het omzetten van de deliktlokatie-codes heeft dit geleid tot veel ontbrekende waarden, omdat in de meeste gevallen het huisnummer ontbrak, maar relatief vaak ook de straataanduiding. (Zie hier het reeds genoemde nadeel van niet-gestruktureerde registratie.)

Vooraf bestond de verwachting dat één criminele gebeurtenis vaak uit meerdere deliktcategorieën kan bestaan. Om met dit gegeven rekening te houden, werden de vragen 16 tot en met 18 opgenomen. Omdat dit meervoudige karakter nauwelijks werd aangetroffen, is bij de analyse alleen gebruik gemaakt van de eerste deliktcategorie, welke was gedefinieerd als de belangrijkste.

III.4 Classificatie van deliktgegevens

Om alle mogelijke delikten die we in deze, maar straks ook in andere verdachtenregistraties tegenkomen, te kunnen classificeren, is een lijst met deliktcategorieën gemaakt. Een goede classificatie kent als eis dat de categorieën omvattend én uitsluitend zijn, hetgeen betekent dat alle observaties moeten kunnen worden geplaatst in één -en niet meer dan één!- categorie. Dit is belangrijk voor een eenduidige interpretatie van de onderzoeksresultaten. Toch kan aan dit criterium niet worden voldaan zonder andere criteria te schenden.

Stel dat we alleen geïnteresseerd zijn in diefstallen uit woningen en diefstallen van fietsen. Elk registratiesysteem zal in staat zijn de mutaties aangaande deze delikten te reproduceren. Het probleem doet zich echter voor dat de categorieën niet uitsluitend zijn, want een diefstal van een fiets *uit een woning* kan in beide categorieën worden ondergebracht. Het probleem generaliseert naar alle deliktsoorten die als een deelverzameling van een andere deliktsoort kunnen worden beschouwd. Dit komt nogal eens voor. Denk hierbij bijvoorbeeld aan vermogensdelikten die worden gecategoriseerd als 'diefstal van een goed'. Deze kunnen in veel gevallen worden beschouwd als een deelverzameling van de categorie 'diefstal op een bepaalde lokatie', bijvoorbeeld diefstal uit woning, winkel of bedrijf. Andersom kunnen we de 'diefstal op lokatie' ook

beschouwen als een deelverzameling van de categorie 'diefstal van een goed'. Een en ander is afhankelijk van de categorie waarmee gestart wordt.

Een mogelijke oplossing van dit probleem zou zijn het dermate verfijnen van categorieën dat ze elkaar niet langer overlappen. Om dat doel te bereiken moet je een zeer groot aantal categorieën creëren, waardoor je één probleem vervangt door enkele andere. Een zeer groot aantal categorieën werkt niet alleen onoverzichtelijk, maar creëert ook pseudo-precisie. Je gaat er vanuit dat onderscheiden categorieën conceptueel verschillende zaken voorstellen, dat was immers de reden waarom we in eerste instantie classificeerden. Dit impliceert dat de classificatie zodanig moet worden opgesteld dat deze conceptueel maximaal onderscheidt. Te weinig categorieën leidt tot verlies aan informatie, te veel categorieën creëert een situatie van overdeterminering. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer je bestedingsgedrag wilt verklaren uit inkomen en je meet inkomen tot drie cijfers achter de komma. Het valt niet te verwachten dat de drie cijfers achter de komma bijdragen aan variaties in bestedingsgedrag. We hebben met andere woorden pseudo-precisie gecreëerd. Een ander, zeer belangrijk, nadeel van zeer verfijnde categorieën is, dat het hogere eisen stelt aan de meting. Gegevens die niet zijn verzameld met het oog op wetenschappelijk onderzoek, waarbij ontwerp noch gebruik van de meetapparatuur -in geval van politieregistratie: het invullen van een registratiekaart of velden in een computerprogramma- onder wetenschappelijke controle staan, moeten met de nodige omzichtigheid worden behandeld. Een mogelijk instrument hierbij is een niet al te verfijnde classificatie van observaties. Aggregatie van gegevens leidt tot het wegvallen van willekeurige meetfouten op een lager niveau. Een inbraak zal bijvoorbeeld wel eens worden ingevoerd als een diefstal. Wanneer we aggregeren naar vermogenselicten, verdwijnt deze fout. In het algemeen kan daarom worden gesteld dat aggregatie -in ons geval: minder verfijnde categorieën- de betrouwbaarheid van de meting, d.w.z. de mate waarin bij herhaalde meting tot hetzelfde resultaat wordt gekomen, doet toenemen.

Er zijn twee betere oplossingen voor dit 'niet uitsluitende categorieën probleem'. De eerste zou je kunnen aanduiden als 'steekproef met teruglegging' en de tweede als 'steekproef zonder teruglegging'. De eerste methode impliceert dat per categorie alle relevante observaties worden onttrokken aan een populatie van observaties, in ons geval een politieregistratie, en daarna worden teruggelegd, zodat bij de trekking van relevante observaties voor een volgende categorie deze observaties weer kunnen worden meegenomen. Dit is wellicht de beste manier om per delictcategorie inzicht te krijgen in omvang, spreiding en dergelijke. Het nadeel van deze methode is echter dat delicten dubbel worden geteld, waardoor ze minder geschikt is om een idee te geven van totalen. Het is immers niet meer mogelijk observaties op te tellen. Bij een steekproef zonder teruglegging worden eenmaal geselecteerde observaties niet teruggelegd in de populatie, hetgeen een hiërarchische ordening van delictcategorieën veronderstelt, want een delict dat reeds is gecategoriseerd als 'diefstal van fiets' kan niet meer worden geclassificeerd als

'diefstal uit woning'. Hier wordt dus de vraag belangrijk welk delikt het meest belangrijk wordt geacht. Nadeel van deze werkwijze is dan ook dat er informatie verloren gaat doordat de onderzoeker vooraf bepaalde delikten als belangrijker classificeert dan andere. Deze werkwijze is wel meer geschikt om totalen te genereren, omdat delikten niet dubbel worden geteld. Aangezien we in deze studie meer geïnteresseerd zijn in het totaalbeeld dan in individuele delikten, geniet deze werkwijze de voorkeur.

De hiërarchisch geordende lijst met deliktcategorieën is bijgevoegd als bijlage 2. Niet alle categorieën zijn even diepgaand uitgewerkt. Zo is de hoofdcategorie '(overig) vermogen'(300) met 35 deliktcategorieën het meest uitgewerkt en kent de hoofdcategorie 'openbare orde en openbaar gezag' slechts zes, tamelijk ruim gedefinieerde, deliktcategorieën. De reden hiervoor is gedeeltelijk van theoretische en gedeeltelijk van praktische aard. We zagen hierboven dat een goede classificatie omvattend moet zijn. Dit betekent dat alle observaties geplaatst moeten kunnen worden in het schema. Dit is ook nagestreefd. We zijn echter niet in alle delikten evenzeer geïnteresseerd, al is het alleen maar omdat sommige delikten slechts sporadisch voorkomen. De classificatie is geconstrueerd met het oog op maximalisering van de informatie uit de politieregistratie. Dit betekent dat een afweging is gemaakt tussen enerzijds het opnemen van weinig categorieën teneinde eenvoud en betrouwbaarheid te optimaliseren en anderzijds het opnemen van veel categorieën teneinde precisie te optimaliseren en aanwezigheid van overlappingen te minimaliseren. De nadruk is gelegd op vijf hoofdcategorieën, te weten 'gewelddadige vermogensdelikten', 'gewelddelikten', 'vermogensdelikten', delikten tegen openbare orde en openbaar gezag' en 'geweld tegen goederen'(grofweg vernieling). Deze categorieën worden verondersteld het meest voor te komen bij jeugdige verdachten en zijn om die reden ook het meest uitgewerkt. Alle overige categorieën worden verondersteld minder frequent voor te komen en zijn derhalve minder uitgewerkt en louter opgenomen om op hoofdlijnen nog enig onderscheid te kunnen maken.

Bij scoring wordt de lijst van boven naar beneden afgewerkt. De volgorde waarin wordt gecheckt geeft het gewicht aan, dat de onderzoekers aan de betreffende deliktcategorie toekennen. Hoewel het primaire doel bij opstelling van deze lijst informatiemaximalisatie was, kan niet worden ontkomen aan een zekere willekeur, met name waar het de ordening van de hoofdcategorieën betreft. Een en ander betekent dat bij ieder delikt in eerste instantie wordt gecontroleerd of het thuishoort in de categorie gewelddadige vermogensdelikten, als dit niet het geval is, wordt gecheckt of het als een gewelddelikt geclassificeerd kan worden, als dat ook niet het geval is, wordt gecontroleerd of het als een vermogensdelikt beschouwd kan worden et cetera. Indien een passende hoofdcategorie is gevonden, wordt binnen deze categorie de lijst verder naar beneden afgewerkt totdat de meest passende deliktcategorie wordt gevonden. Deze werkwijze wordt voor alle delikten gevolgd.

III.5 Beschrijving jeugdige verdachten in de JP-registratie 1991-1992

In deze paragraaf geven we een beschrijving van de JP- verdachtenregistratie over de jaren 1991 en 1992. Deze beschrijving wordt opgedeeld naar vier onderwerpen. Allereerst worden enkele achtergrondkenmerken van de verdachten besproken, vervolgens wordt gekeken naar deliktkenmerken en naar de onderlinge samenhang tussen kenmerken. De konklusies besluiten de paragraaf. Bij alle onderwerpen zullen, indien relevant, vergelijkingen worden getrokken tussen enerzijds de totale verdachtengroep en de groep *first offenders* en anderzijds de jaren 1991 en 1992. Onder *first offenders* wordt verstaan de groep verdachten die in een bepaald jaar voor het eerst met de JP in aanraking is gekomen. Van deze groep -een selectie uit de totale verdachtenpopulatie- zal alleen het eerste delikt in ogenschouw worden genomen. Met andere woorden, zodra leden van deze groep in hetzelfde jaar een tweede delikt plegen, worden ze ten aanzien van dat delikt tot de groep totale verdachten gerekend.

Cijfers bieden altijd oneindig veel mogelijkheden tot beschrijving. Hier is gekozen voor een samenvattende presentatie aan de hand van grafieken en eenvoudige tabellen. Dit betekent noodzakelijkerwijs selectie door de onderzoeker. Voor de lezer die specifieke kennisbehoeften niet bevredigd ziet of bepaalde onderzoeksresultaten met eigen ogen wil controleren, zij verwezen naar bijlage 3. Daar worden, bij wijze van naslagwerk, de kerncijfers waarop onderstaande beschrijving is gebaseerd, gepresenteerd.

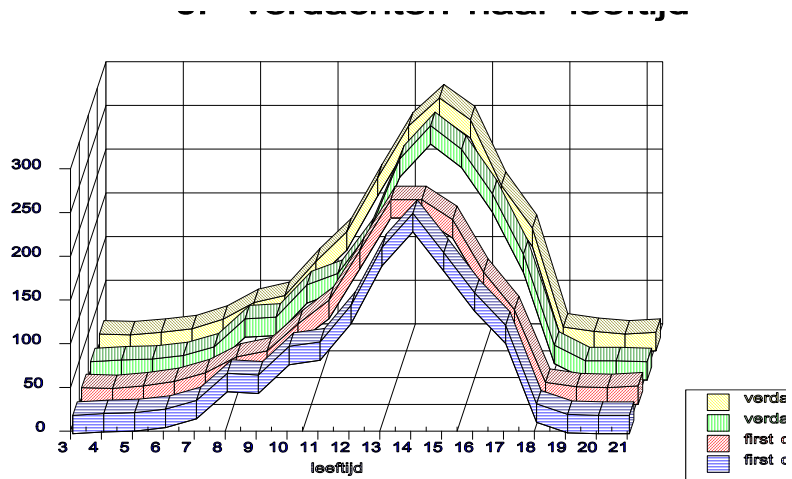
III.5.1 Achtergrondkenmerken verdachten

Het totaal aantal verdachten dat de JP in 1991 en 1992 heeft gemuteerd is ongeveer gelijk, respectievelijk 1560 en 1549 verdachten. Ruim 80 procent van deze groepen bestaat uit *first offenders*. In 1991 bedroeg het percentage 83.5 (1303 verdachten) en in 1992 82.6 procent (1280 verdachten). De totaalcijfers geven dus een stabiel beeld te zien. Dit kan niet worden gezegd van de verdeling van verdachten naar geslacht. In 1991 bestond ruim driekwart van de totale verdachtengroep (75.4%) uit jongens, in 1992 was dit gedaald tot 71.4%, hetgeen een opmerkelijke daling genoemd kan worden in één jaar. Dat het relatieve aandeel van meisjes in de verdachtengroep in de toekomst onverminderd zal groeien, kunnen we afleiden uit de geslachtsverdeling onder de *first offenders* in 1992.⁶ In deze groep

⁶ Indien de ontwikkelingen van jaar tot jaar voor zowel de totale verdachtengroep als voor de groep *first offenders* ongeveer gelijk zijn en er voor beide jaren tevens constante verschillen bestaan tussen de totale verdachtengroep en de *first offenders*, dan is het mogelijk een indicatie te verkrijgen van trendmatige ontwikkelingen door de *first offenders* van 1992 te vergelijken met de totale verdachtengroep van 1991.

zien we dat bijna éénderde (31.7%) van de verdachten van het vrouwelijk geslacht is. Wanneer je dit vergelijkt met het percentage meisjes in de totale verdachtengroep van 1991, kun je een stijging van ruim 7% waarnemen. De JP gegevens die betrekking hebben op de eerste maanden van 1993, indiceren dat het aandeel van vrouwelijke verdachten in 1993 verder zal toenemen.

In figuur 1 kunnen we de verdeling van de verschillende verdachtengroepen naar

figuur 1

leeftijd zien. De achterste twee lijnen geven de totale verdachtengroep weer en de voorste twee lijnen de *first offenders* voor respectievelijk 1991 en 1992. We zien dat alle curves praktisch identiek zijn. Dit betekent dat er geen noemenswaardige verschillen bestaan tussen 1991 en 1992 en tussen de groep *first offenders* en de totale verdachtengroep. Dit laatste is niet verwonderlijk, omdat de totale verdachtengroep voor meer dan 80% uit *first offenders* bestaat. De gemiddelde leeftijd van verdachten bedraagt voor beide jaren circa 13.4 jaar, de gemiddelde leeftijd van de *first offenders* is voor beide jaren circa 13.2 jaar. Wat in figuur 1 niet goed te zien is, omdat het om kleine aantallen gaat, is een lichte stijging in het relatieve aantal verdachten tot en met 10 jaar. Hun aandeel in de totale verdachtenpopulatie bedroeg in 1991 12.5 en in 1992 14 procent, bij de groep *first offenders* liggen deze percentages op respectievelijk 14 en 15.8 procent.

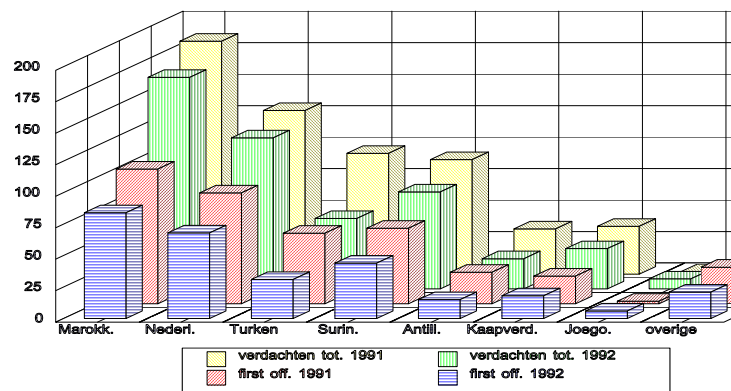
De JP registreert van iedere verdachte het geboorteland. We kunnen een relatieve stijging waarnemen van het aantal in Nederland geboren verdachten van 63.1% in 1991 naar 67.6% in 1992. De cijfers voor de *first offenders* versterken dit beeld (in 1991 67.1%

geboren in Nederland tegen 69.9% in 1992). De grootste groep niet in Nederland geboren verdachten wordt gevormd door Marokkanen (11.7% in 1991 tegen 11.1% in 1992), gevolgd door Surinamers (8% in 1991 tegen 6.1% in 1992), Antillianen (5% in 1991 en 1992) en Turken (4.9% in 1991 tegen 2.9% in 1992). We zien dat het aandeel van verdachten dat geboren is in Turkije en Suriname afneemt tussen 1991 en 1992. Hetzelfde kan worden gezegd van het aantal verdachten dat is geboren op de Kaapverdische Eilanden. Hier zien we een daling van 2.1 naar 1.5 procent. De cijfers voor de *first offenders* bevestigen dit beeld.

Het geboorteland van een verdachte zegt niet veel over diens culturele achtergrond. Veel kinderen in de leeftijdsklasse die we hier bespreken zijn immers geboren in Nederland, terwijl hun ouders geëmigreerd zijn naar Nederland. Het is belangrijk deze dimensie te kunnen meten, omdat ze sociaal gezien een betekenisvolle is. Het geboorteland van de vader (indien onbekend, dat van de moeder) kan dienen als indicatie voor de (culturele) bevolkingsgroep waartoe de verdachte behoort. Deze informatie is (voorsnog) echter alleen beschikbaar voor verdachten die voorkomen op een witte kaart. Figuur 2 geeft de verdelingen voor deze groep verdachten.

JF verdachten naar bevolkingsgroep

figuur 2

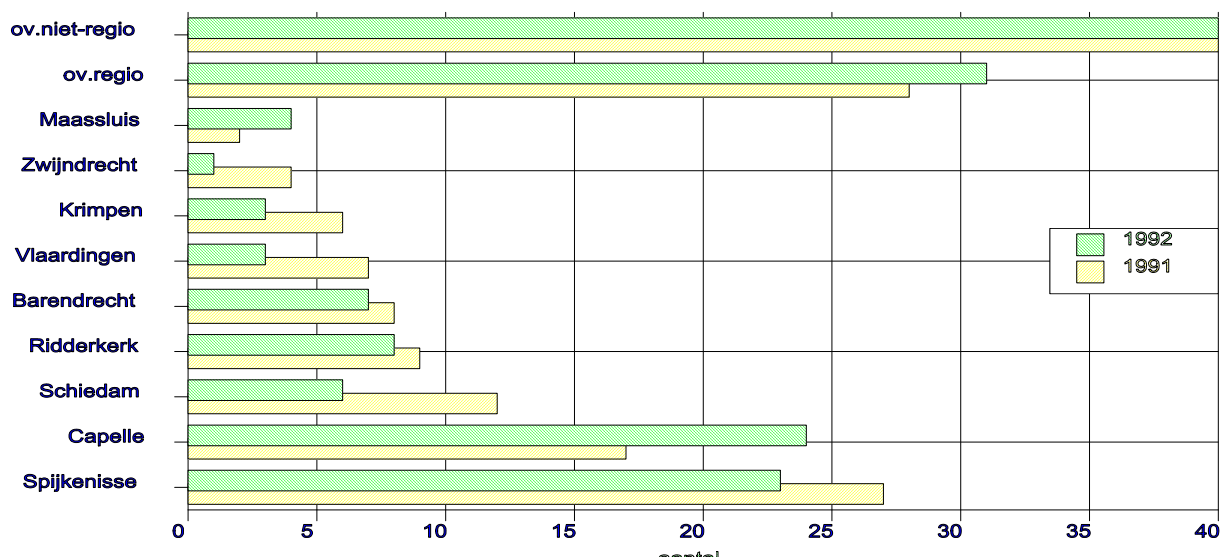

Ook in deze figuur geven de twee achterste lijnen (blokkenrijen) de verdeling van de totale verdachtenpopulatie op het kenmerk en de twee voorste lijnen de *first offenders* voor respectievelijk 1992 en 1991 (1992 is geplaatst vóór 1991). Een van achter naar voren aflopende blokkenrij duidt op consequente daling. We zien dat dat voor alle groepen, behalve de Joegoslaven, het geval is. Bij deze groep gaat het echter om zeer kleine aantallen (2 verdachten in 1991 versus 8 in 1992). Marokkanen vormen veruit de grootste deelgroep met een aandeel van respectievelijk 29.8% in 1991 en 32.4% in 1992. Het absolute aantal

Marokkaanse verdachten is in 1992 weliswaar afgenomen, maar minder dan de gemiddelde afname, waardoor hun aandeel is toegenomen. De tweede grootste groep wordt gevormd door Nederlandse verdachten, die hun aandeel in 1992 eveneens licht zagen toenemen (21% in 1991 tegen 23.1% in 1992). Het aandeel van Turken en Surinamers ligt in 1991 rond de 15 procent. Het aandeel van Turkse verdachten is in 1992 sterk afgenomen (10.8%). De percentages van de overige groepen zijn min of meer stabiel. Kaapverdianen (circa 6 procent) en Antillianen (circa 5 procent) vormen hier de grootste deelgroepen. We wijzen de lezer er nogmaals op dat deze cijfers uiteraard niet meer dan een indicatie kunnen geven voor de situatie in de totale verdachtenpopulatie, omdat we hier met een niet a-selekt getrokken steekproef uit de totale verdachtenpopulatie te maken hebben.

Van de totale verdachtengroep komt circa 10 procent niet uit Rotterdam. In figuur 3 kunnen we zien waar deze verdachten vandaan komen.

JP verdachten naar herkomst buiten Rotterdam

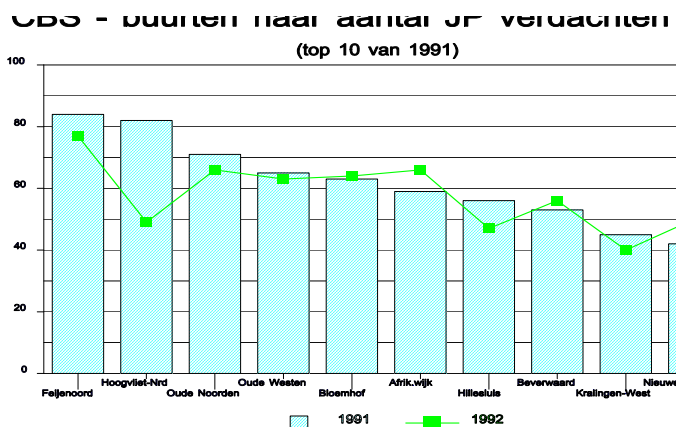
figuur 3

Een kwart van deze verdachten komt van buiten de regio Rijnmond, een tweede kwart is afkomstig uit Capelle a/d IJssel en Spijkenisse, de andere helft komt verspreid uit plaatsen over de regio. We zien vooral een toename in het aantal verdachten uit Capelle, maar gezien de kleine aantallen waarmee we te maken hebben -een stijging van 17 naar 24 verdachten, kan hieraan niet teveel betekenis worden gehecht.

In figuur 4 hebben we de Rotterdamse buurten⁷ geordend naar het totaal aantal

⁷ Er wordt gebruik gemaakt van de CBS - buurtindeling van Rotterdam.

verdachten in 1991. Alleen de tien eerste buurten zijn weergegeven. De score voor 'Rotterdam gemiddeld' is berekend door het totaal aantal verdachten per jaar te delen door het aantal buurten dat honderd of meer inwoners in de leeftijd van 10-19 jaar heeft.⁸ In figuur 5 zijn de buurten geordend naar de verschuiving die heeft plaatsgevonden in het totaal aantal verdachten tussen 1991 en 1992. De vijf buurten met de sterkste daling of stijging zijn opgenomen in deze figuur. Tussen de totale verdachtengroep en de *first offenders* werden geen significante verschillen aangetroffen, waardoor bespreking van de tweede groep achterwege zal blijven.

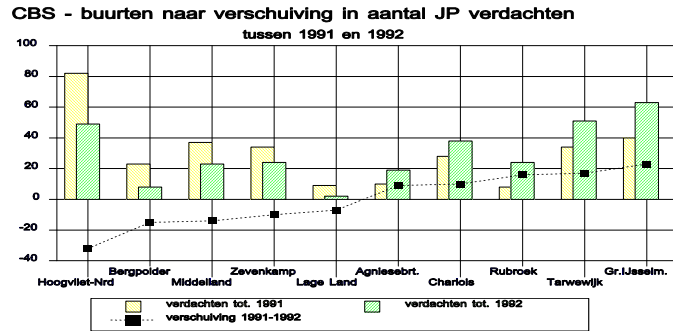
figuur 4

In 1991 gingen Feijenoord en Hoogvliet-Noord met respectievelijk 84 en 82 verdachten aan kop. In 1992 zien we dat Feijenoord nog steeds de nummer één positie inneemt met 77 verdachten. Hoogvliet-Noord is echter gezakt van de tweede naar de tiende plaats met 49 verdachten. In figuur 5 zien we dat deze buurt de grootste daling in aantal verdachten heeft tussen 1991 en 1992. Buurten als het Oude Noorden, Oude Westen, Bloemhof, Beverwaard, Kralingen-West en het Nieuwe Westen, die in 1991 hoog scoren, nemen in 1992 ongeveer dezelfde hoge posities in. Hillesluis laat een lichte daling in aantal verdachten zien van 56 in 1991 naar 47 in 1992, waardoor de buurt in 1992 verdwijnt uit de top tien. Afrikaandijk daarentegen stijgt van een zesde naar een tweede plaats met 59 verdachten in 1991 en 66 in 1992.

In figuur 5 zien we dat er ook in een aantal wijken buiten de top tien grote

⁸ Dit zijn in beide jaren 62 buurten.

verschuivingen plaatsvonden. Zo daalde het aantal verdachten in Bergpolder van 23 naar 8, in Middelland van 37 naar 23 en in Zevenkamp van 34 naar 24. Onder de stijgers zijn Rubroek, Tarwewijk en Groot-IJsselmonde de meest opvallende. In Rubroek steeg het aantal verdachten van 8 naar 24, in Tarwewijk van 17 naar 34 en in Groot-IJsselmonde van 40 naar 63, waarmee deze buurt steeg van een elfde naar een vijfde plaats op de ranglijst.

aantal verdachten/verschuiving

figuur 5

Met de bespreking van het laatste achtergrondkenmerk maken we al min of meer een overstap naar de deliktkenmerken. Het gaat hier over het aantal gepleegde delikten door de verdachten in één jaar.⁹ Aangezien de hier besproken verdachtengroep vooral bestaat uit *first offenders*, zal het niet verbazen dat veruit het grootste deel van de verdachten één delikt heeft gepleegd (85.9% in 1991 tegen 86.1% in 1992). Het percentage dat twee delikten heeft gepleegd ligt in beide jaren rond de 11 procent.

III.5.2 Deliktkenmerken

Een bespreking van deliktkenmerken beperkt zich uiteraard tot bekend geworden delikten

⁹ Het aantal gepleegde delikten is niet gelijk aan het aantal mutaties, omdat de onderzoekers hebben geprobeerd een zo zuiver mogelijke meting te maken van het aantal delikten per verdachte. Dit betekende in een aantal gevallen dat gemuteerde delikten die niet als delikt konden worden geclassificeerd niet zijn geteld. In een aantal andere gevallen is de mutatie van één delikt als meerdere delikten geteld. Bijvoorbeeld als een persoon was opgepakt voor winkeldiefstal bij A, maar later ook schuldig bleek te zijn aan winkeldiefstal bij B, C etc. In deze gevallen werd de mutatie geteld als twee delikten. De registratie liet geen nadere precisering toe.

van verdachten. Zagen we eerder dat het totaal aantal verdachten in 1991 en 1992 nauwelijks van elkaar afweek, hetzelfde kan worden gezegd over het aantal gepleegde delikten; 1839 in 1991 en 1810 in 1992. Allereerst kijken we naar de spreiding van delikten over maanden van het jaar en dagen van de week. We moeten hierbij enige voorzichtigheid betrachten, omdat -zoals eerder vermeld- de datum/tijd registratie betrekking had op de mutatie en niet op het delikt. Om die reden zullen (kunnen) we hier ook niet kijken naar de spreiding van delikten over tijdstippen van de dag. Hier wijken de mutaties te zeer af van de deliktkenmerken.

Indien in alle maanden evenveel delikten worden gepleegd, moet elke maand 8.3% van de waarnemingen bevatten. Wanneer we de jaren 1991 en 1992 vergelijken, valt op dat de pieken van 1991 samenvallen met de dalen van 1992. De slapste maand van 1991, februari met 5.9% van de delikten, is de drukste maand in 1992 met 10.9% van de delikten. Andersom is de drukste maand van 1991, november met 12.4% van de delikten, de op één na slapste maand van 1992 met 7.1% van de delikten. Behalve mogelijk personele oorzaken bij de JP, kunnen we voor deze opvallende verschillen geen verklaring aandragen. De maanden juli en augustus zijn relatief rustig, zowel in 1991 als in 1992. Ook dit zou een personeel aspect kunnen hebben.

Indien op alle dagen evenveel delikten worden gepleegd, moet elke dag 14.3% van alle waarnemingen bevatten. Grootste uitzondering op dit gemiddelde is de zondag, met in beide jaren een gemiddelde van ruim 7 procent van de delikten. Verder zien we dat 1992 een grotere variatie laat zien in dagen waarop delikten zijn gepleegd. In 1991 is de spreiding van delikten naar dagen van de week ongeveer gelijk voor alle dagen behalve zondag, in 1992 zien we een duidelijke verhoging van activiteit op woensdag en vrijdag en relatief minder delikten op maandag en zaterdag. In hoeverre deze verdelingen een weerspiegeling zijn van werkelijke activiteit, van personele bezetting van de JP of wellicht nog van andere factoren, is onbekend.

Voor ieder delikt is tevens genoteerd hoeveel personen eraan hebben deelgenomen. Voor zowel 1991 als 1992 zien we dat ruim éénderde van alle delikten is gepleegd door één persoon. Eveneens ruim éénderde van alle delikten is gepleegd door twee personen. De rest, circa drie op de tien delikten, is gepleegd door drie of meer personen. Er zijn nauwelijks verschillen tussen 1991 en 1992.

De delikten zijn geclassificeerd volgens het classificatieschema in bijlage 2. In tabel 1 is een samenvatting gegeven van de verdeling van delikten naar soort. We zien in deze tabel drie rijen. De bovenste rij bevat de verdeling van delikten naar hoofdcategorieën, in de middelste rij is één van de hoofdcategorieën uitgesplitst naar subcategorieën, deze subcategorie is vervolgens weer uitgesplitst naar individuele delikt categorieën. De uitsplitsing is telkens gemaakt op basis van de categorie met de meeste delikten. De percentages hebben in alle gevallen betrekking op het totaal aantal delikten.

In de eerste rij van de tabel kunnen we zien dat in zowel 1991 als 1992 het overgrote deel van de gepleegde delikten bestond uit vermogensdelikten. Wanneer we deze vermogensdelikten nader bekijken (in de tweede rij), kunnen we zien dat het voornamelijk om 'diefstal uit gebouwen' gaat. In de onderste rij blijkt dat dit voornamelijk winkeldiefstallen zijn. Meer dan de helft van alle delikten -en voor de groep *first offenders* bijna zes op de tien delikten- betreft winkeldiefstal. Ongeveer een kwart van de delikten betreft overige vermogensdelikten, waarbij een lichte afname kan worden waargenomen in het relatieve aantal inbraken (uit gebouwen) en diefstal van voertuigen. De daling van inbraken is zichtbaar over de hele linie, behalve voor inbraken uit school. Deze zijn gestegen van 7 in 1991 tot 24 in 1992. De relatieve daling van het aantal diefstallen van voertuigen is met name te danken aan een sterke daling van het aantal fietsendiefstallen (88 in 1991 tegen 34 in 1992). Het aantal diefstallen van snor- en bromfietsen nam daarentegen toe van 42 in 1991 tot 58 in 1992.

Tabel 1

DELIKTEN NAAR SOORT DOOR JP VERDACHTEN 1991- 1992	1991				1992			
	verdachten		first off.		verdachten		first off.	
	abs.	%	abs.	%	abs.	%	abs.	%
<i>hoofdcategorieën:</i>								
vermogen met geweld 100	12	.7	8	.6	32	1.8	22	1.7
geweld tegen personen 200	60	3.3	43	3.3	103	5.7	62	4.9
(ov.) vermogen 300	1516	83.0	1086	83.7	1417	79.0	1033	81.5
openb. orde/op. gezag 400	86	4.7	52	4.0	65	3.6	32	2.5
geweld tegen goederen 500	135	7.4	100	7.7	142	7.9	96	7.6
(ov.) zeden 600	1	.1	-	-	4	.2	2	.2
ov. Wetb.v.Str.Recht 700	3	.2	1	.1	9	.5	5	.4
bijz. wetten 800	14	.8	7	.5	21	1.2	16	1.3
onbekend 000	12	-	6	-	17	-	12	-
<i>(overig) vermogen 300:</i>								
inbraak gebouwen 310	81	4.4	50	3.9	50	2.8	32	2.5
diefstal v. voertuigen 320	136	7.5	82	6.3	101	5.7	56	4.4
diefstal uit gebouwen 330	1105	60.6	839	64.7	1087	61.1	824	65.3
ov. diefstal 340	99	5.4	64	4.9	90	5.1	59	4.7
ov. vermogensdelikten 350	95	5.2	51	3.9	89	5.0	62	4.9
<i>diefstal uit gebouwen 330:</i>								

uit onbew.pand/bouwwerk	19	1.0	16	1.2	10	.6	5	.4
331	6	.3	3	.2	6	.3	3	.2
uit kelder/schuur/garage	13	.7	6	.5	7	.4	3	.2
332								
uit woonhuis	1008	54.8	778	59.7	1017	56.2	783	61.2
333								
uit winkel	8	.4	7	.5	6	.3	4	.3
334								
uit ov. bedrijf	28	1.5	16	1.2	16	.9	11	.9
335								
uit school	16	.9	8	.6	18	1.0	12	.9
336								
uit ov.openb. gebouw	7	.4	5	.4	7	.4	3	.2
337								
uit ov. gebouwen								
338								

We zien in de bovenste rij van tabel 1 dat het aantal gewelddadige vermogensdelikten, wat vooral 'eenvoudige' berovingen en afpersingen betreft, licht is toegenomen. Het aantal geweldsdelikten is sterker toegenomen, van 3.3% in 1991 tot 5.7% in 1992. Deze stijging wordt veroorzaakt door een toename in het aantal eenvoudige mishandelingen en bedreigingen, gezamenlijk 56 incidenten in 1991 tegen 85 in 1992. Wanneer we alle deliktcategoryen optellen die een intrinsiek geweldsaspekt hebben, komen we op 97 incidenten in 1991 en 166 in 1992, gerelateerd aan het totaal aantal delikten in ieder jaar betekent dit een stijging van bijna 4 procent, hetgeen opvallend genoemd kan worden.¹⁰

Met betrekking tot tabel 1 kunnen we afsluitend opmerken dat het aantal delikten tegen de openbare orde licht is afgenomen en het aantal gewelddaden tegen goederen, voornamelijk vernielingen van diverse soort, stabiel rond de 7.5 procent ligt.

Ter besluit van deze paragraaf bespreken we kort de spreiding van delikten naar buurten in Rotterdam. Vooraf moet worden opgemerkt dat een groot deel van de delikten niet naar buurt gelokaliseerd kon worden, omdat relevante informatie ontbrak in de registratie. Het gaat om circa 30 procent van de delikten. Voor de overige 70 procent zal het niet verbazen dat, met meer dan de helft van de delikten bestaande uit winkeldiefstallen, met name winkelgebieden zwaar oververtegenwoordigd zijn. De drie winkelgebieden Stadsdriehoek, Cool en Zuidplein zijn gezamenlijk goed voor respectievelijk 47.4 en 49.4% van de delikten in 1991 en 1992. De wijken Hoogvliet-Zuid, Groot-IJsselmonde en Oosterflank zijn de woonwijken die het hoogst scoren als deliktlokatie. Ook in deze woonwijken echter, gaat het in veel gevallen om diefstallen in winkelcentra.

III.5.3 Samenhang tussen kenmerken

¹⁰ De optelling betreft de (hoofd- en sub) categorieën 100, 200, 410 en 820.

In de vorige paragraaf hebben we de scores op verschillende delikt- en verdachtenkenmerken in ogenschouw genomen. We hebben telkens één kenmerk bekeken en beschreven hoe de populatie is verdeeld op dit ene kenmerk (univariate verdelingen). In deze paragraaf beschrijven we hoe twee kenmerken met elkaar samenhangen (bivariate verdelingen). Een strategie van onwetendheid is gevolgd, waarbij de aanname was dat alles met alles samenhangt totdat het tegendeel blijkt. Met vijftien kenmerken levert dit (120-15=) 105 kruistabellen op.¹¹ Deze zijn alle onderzocht op samenhang tussen de kenmerken. Alleen tabellen waarin deze werd aangetroffen, zullen hier worden besproken. De jaren 1991 en 1992 zullen in beginsel niet afzonderlijk worden besproken. Beschrijving van samenhangen tussen twee kenmerken onder constanthouding van een derde kenmerk (multivariate verdelingen) vindt alleen plaats indien dit informatie toevoegt. Dit geldt zowel voor het onderscheid naar jaren als voor andere kenmerken. Aan de hand van vier tabellen wordt getoond hoe geslacht, leeftijd, bevolkingsgroep en deliktlokatie met elkaar en met andere delikt- en verdachtenkenmerken samenhangen.¹²

In tabel 2 zien we hoe een aantal kenmerken samenhangen met het geslacht van de verdachte. Wanneer we de verdeling van jongens en meisjes op de verschillende leeftijdscategorieën beschouwen, kunnen we zien dat de mannelijke verdachten jonger zijn dan de vrouwelijke. Ruim één derde van de mannelijke verdachten is twaalf jaar of jonger. Dit geldt voor minder dan een kwart van de meisjes.

Alvorens te kijken naar de relatie tussen het geboorteland van een verdachte en zijn/haar geslacht, is het nuttig even stil te staan bij het onderscheid tussen het geboorteland van de verdachte en de bevolkingsgroep waartoe deze behoort. We zagen eerder, dat dit laatste kenmerk is gebaseerd op het geboorteland van de ouders en slechts verkregen kon worden voor een beperkte groep verdachten, namelijk diegenen die in een dossier voorkomen. Om een indruk te krijgen van het aantal jongeren dat in Nederland is geboren maar tot een andere dan de Nederlandse bevolkingsgroep behoort, kunnen we de kenmerken geboorteland en bevolkingsgroep kruistabelleren. Dit geeft ons het geboorteland van de verdachte, afgezet tegen het geboorteland van de ouders. Het resultaat laat zien dat van de verdachten die in Nederland zijn geboren circa 38 procent ouders heeft die ook in Nederland zijn geboren. De meerderheid echter, circa 62 procent, heeft ouders die buiten Nederland zijn geboren, waarbij Marokko

¹¹ Het aantal van vijftien is gebaseerd op elf kenmerken uit bijlage 3 plus vier aanvullende die bestaan uit transformaties van bestaande kenmerken. Het kenmerk 'verdeling naar woonplaats buiten Rotterdam' is niet meegenomen.

¹² In de meeste gevallen is verticaal geperceerd, zodat horizontale vergelijkingen kunnen worden gemaakt, d.w.z. vergelijkingen tussen de categorieën van het kenmerk dat centraal staat in de tabel. In enkele gevallen is horizontaal geperceerd, waarbij de percentagebasis tussen haakjes achter de categorieën staat.

(19%), Turkije (13.9%) en Suriname (13.4%) het meest voorkomen. Hoewel we deze getallen niet zondermeer kunnen transponeren naar alle verdachten, geven ze een sterke indicatie dat de groep verdachten die in Nederland is geboren allesbehalve een homogene groep is. We kunnen dit zien in tabel 2 door naar de aantallen te kijken die (tussen haakjes) achter geboorteland en bevolkingsgroep staan. Hoewel de groep verdachten die is opgesomd bij bevolkingsgroep veel kleiner is dan de groep opgesomd bij geboorteland (1139 tegen 3062), zien we dat verdachten uit bepaalde bevolkingsgroepen in grotere getale voorkomen bij bevolkingsgroep dan bij geboorteland. Dit geldt onder andere voor Marokkaanse, Turkse en Kaapverdische verdachten. Voor Surinamers en Antillianen gaat dit niet op. (De Antilliaanse verdachten zijn bijna allemaal op de Antillen geboren.) Een en ander betekent dat uitspraken over Nederlandse, Marokkaanse, Turkse en Kaapverdische verdachten beter gedaan kunnen worden op basis van het kenmerk bevolkingsgroep. In het geval van Surinaamse en Antilliaanse verdachten maakt het niet zoveel uit welk kenmerk wordt gehanteerd.

Tabel 2

Samenhang geslacht met andere kenmerken (JP 1991+1992)	jongens	meisjes
<i>leeftijd:</i>		
tot en met 10 jaar	15.1	8.1
11 en 12 jaar	18.1	16.3
13 en 14 jaar	31.0	36.6
15 en 16 jaar	26.6	29.8
17 jaar en ouder	9.1	9.2
percenteerbasis	2272	823
<i>geboorteland:</i>		
Nederland (2003)	72.9	27.1
Marokko (347)	85.9	14.1
Turkije (119)	88.2	11.8
Suriname (218)	64.2	35.8
Antillen (153)	57.5	42.5
Kaapverdische Eilanden (54)	68.5	31.5
ov. Europa (69)	69.7	30.4
ov. niet-Europa (99)	70.7	29.3
<i>bevolkingsgroep:</i>		
Nederlanders (250)	82.4	17.6
Marokkanen (353)	86.1	13.9
Turken (152)	92.1	7.9
Surinamers (168)	70.8	29.2
Antillianen (60)	70.0	30.0

	Kaapverdianen (70)	72.9	27.1
	ov. Europa (21)	-	-
	ov. niet-Europa (65)	76.9	23.1
<i>aantal plegers per delikt:</i>			
	één	37.3	34.1
	twee	33.2	41.6
	drie	15.2	15.8
	vier of meer	14.2	8.6
	percenteerbasis	2597	965
<i>deliktcategorieën:</i>			
+ hoofdcategorieën:	gewelddelikten 100/200	6.4	3.9
	vermogensdelikten 300	77.0	92.0
	openbare orde/gezag 400	5.1	1.5
	vernieling 500	9.7	2.3
	percenteerbasis	2639	968
+ deliktcategorieën:	diefstal snor-/bromfiets 323	3.7	0.2
	diefstal van fiets 324	4.5	0.3
	winkeldiefstal 334	44.0	86.9
	heling 358	3.3	0.4
	percenteerbasis	2667	969
<i>deliktlokatie:</i>			
	in de eigen woonbuurt	33.6	13.1
	buiten de eigen woonbuurt	66.4	86.9
	percenteerbasis	1561	678

Wanneer we alle verdachten van 1991 en 1992 optellen is gemiddeld 73.4 procent van het mannelijk en 26.6 procent van het vrouwelijk geslacht. We kunnen deze percentages vergelijken met die van de verdachten die geboren zijn in verschillende landen en behoren tot verschillende bevolkingsgroepen. We zien een onderscheid tussen Nederlandse, Marokkaanse en Turkse verdachten enerzijds en Surinaamse en Antilliaanse verdachten anderzijds. In de eerste groep ligt het aantal mannelijke verdachten duidelijk boven het gemiddelde, in de tweede groep zien we relatief meer verdachten van het vrouwelijk geslacht.

In de vorige paragraaf zagen we een duidelijke (relatieve) stijging van het aantal vrouwelijke verdachten tussen 1991 en 1992. Wanneer we het verband tussen geslacht en geboorteland verder uitsplitsen naar 1991 en 1992, kunnen we zien waar deze stijging vandaan komt. De verhouding tussen mannelijke en vrouwelijke verdachten is voor de meeste groepen tamelijk constant in deze twee jaar. Bij Nederlandse en Marokkaanse verdachten is een lichte stijging van het aandeel vrouwelijke verdachten waar te nemen. Dit geldt in veel sterkere mate voor verdachten uit Suriname en de Antillen. In 1991 was 72.6 procent van de Surinaamse verdachten en 67 procent van de Antilliaanse verdachten van het mannelijk geslacht. In 1992 lagen deze percentages

echter op respectievelijk 53.2 en 47.4 procent. Een sterke daling van het aantal mannelijke verdachten uit deze groepen vond tegelijkertijd plaats met een behoorlijke absolute stijging in het aantal vrouwelijke verdachten. De lichte stijging van het aandeel vrouwelijke verdachten van Nederlandse en Marokkaanse komaf, gecombineerd met de sterke (absolute) stijging van het aantal vrouwelijke verdachten uit Suriname en de Antillen, heeft gezorgd voor een stijging van het aandeel vrouwelijke verdachten tussen 1991 en 1992 met circa vier procent.

Wanneer we naar het aantal plegers per delikt kijken, zien we dat meisjes relatief vaker in tweetallen opereren en jongens relatief vaker in grote groepen. De verschillen zijn echter niet groot. Grote verschillen kunnen wel worden aangetroffen wanneer we de verdeling naar deliktsoorten onderscheiden voor jongens en meisjes. Ruim driekwart van de mannelijke verdachten heeft zich beziggehouden met een vermogensdelikt tegen 92 procent van de vrouwelijke verdachten. De geselecteerde deliktcategorieën laten het verschil nog duidelijker zien. Meer dan acht op de tien meisjes is verdacht van winkeldiefstal tegen ruim vier op de tien jongens. Met andere woorden, Jongens spreiden een grotere diversiviteit aan criminele activiteiten tentoon.

Omdat het technisch niet mogelijk is naar afzonderlijke buurten als deliktlokaties te kijken¹³, hebben we een nieuw deliktkenmerk gemaakt dat ons informeert of een delikt binnen of buiten de eigen woonbuurt is gepleegd. We zien dat meisjes vaker buiten de eigen woonbuurt opereren dan jongens. Dit hangt sterk samen met de aard van de gepleegde delikten zoals we aanstonds zullen zien.

In tabel 3 zien we hoe een drietal kenmerken samenhangt met de leeftijd van de verdachten.

Tabel 3

Samenhang leeftijd met andere kenmerken (JP cijfers 1991 + 1992)	<= 10 jaar	11,12 jaar	13,14 jaar	15,16 jaar	>= 17 jaar
<i>aantal plegers per delikt:</i>					
één	28.9	29.9	33.3	43.6	51.0
twee	42.0	34.8	37.8	33.2	25.3
drie of meer	29.1	35.3	28.9	23.2	23.7
percenteerbasis	471	652	1193	948	308
<i>deliktcategorieën:</i>					
+ hoofdcategorieën:					
gewelddelikten 100/200	3.4	5.0	5.5	7.2	6.7

¹³ Door de grote hoeveelheid cellen in de tabel zouden de aantallen te klein worden om betrouwbaar te kunnen percenteren. Dit geldt vooral voor buurten als deliktlokatie, omdat de overgrote meerderheid van de hier gerapporteerde delikten in een zeer klein aantal (winkel-)buurten heeft plaatsgevonden.

	vermogensdelikten 300	80.3	82.9	81.5	80.4	78.0
	openbare orde/ gezag 400	3.6	3.2	3.6	4.9	7.4
	vernieling 500	12.7	8.5	7.8	5.4	4.9
	percenteerbasis	473	660	1208	967	309
+ deliktcategorieën:						
	diefstal van snor-/bromfiets 323	0.0	1.7	3.5	4.1	1.9
	diefstal van fiets 324	1.7	2.7	2.8	4.9	4.5
	winkeldiefstal 334	64.2	59.7	57.3	48.9	46.5
	heling 358	0.2	0.6	2,4	4.1	6.1
	percenteerbasis	477	662	1221	974	312
<i>deliktlokatie:</i>						
	in de eigen buurt	35.3	29.4	24.7	26.5	21.7
	buiten de eigen buurt	64.7	70.6	75.3	73.5	78.3
	percenteerbasis	334	445	762	543	161

Allereerst kunnen we zien dat het aantal alleenplegers duidelijk toeneemt met de leeftijd van de verdachten. Bijna drie op de tien verdachten van tien jaar of jonger pleegt een delikt alleen tegen ruim vijf op de tien verdachten van zeventien jaar en ouder. Andersom neemt het aantal in groepen gepleegde delikten af naarmate verdachten ouder worden. Wanneer we dit deel van tabel 3 opnieuw bekijken, maar nu de factor geslacht constant houden, zien we behoorlijke verschillen tussen jongens en meisjes. Bij beide groepen neemt het aantal alleenplegers toe met de leeftijd, maar de stijging is aanzienlijk minder sterk voor meisjes dan voor jongens. Het aantal in groepen (drie of meer personen) gepleegde delikten neemt in beide groepen af met de leeftijd, maar de daling onder meisjes is drie keer zo groot dan onder jongens. Dit resulteert bij jongens in een daling van het aantal delikten dat door tweetallen wordt gepleegd van ruim 38 procent in de groep tot en met 12 jaar tot 26.2% in de groep van 15 jaar en ouder. Bij meisjes zien we in dezelfde groepen een stijging van 37.1 naar 43.3%.

Ook ten aanzien van deliktsoorten kunnen verschillen tussen leeftijdsgroepen worden waargenomen. We zien dat geweldsdelikten en delikten tegen de openbare orde toenemen naarmate verdachten ouder worden. Vernieling en winkeldiefstal komen vaker voor bij jongere verdachten. Wanneer we de samenhang tussen deliktsoort en leeftijd constant houden voor geslacht, zien we alleen bij de categorie geweldsdelikten (100/200) verschillen optreden. Bij jongens neemt het aandeel van geweldsdelikten naarmate ze ouder worden zeer licht toe. In de groep tot en met 12 jaar zien we dat 5.4% van de gepleegde delikten geweldsdelikten betreft. In de groep vanaf 15 jaar is dit 7.4%. Bij meisjes in de leeftijdscategorie tot en met 12 jaar komen geweldsdelikten nauwelijks tot niet voor (0.4%). In de groep 13- en 14-jarigen bedraagt het percentage 3.8% en in de groep vanaf 15 jaar ligt het aandeel geweldsdelikten op 6.3%, hetgeen niet veel meer verschilt van het percentage geweldsdelikten onder

jongens in dezelfde leeftijdscategorie.

Tenslotte kunnen we in de onderste regel van de tabel zien, dat verdachten mobieler worden naarmate ze ouder worden. We zien de mobiliteit met stappen toenemen bij 11/12 jaar, 13/14 jaar en 17 jaar en ouder. De laatste twee tijdstippen vallen min of meer samen met de overgang naar de middelbare school en het beëindigen ervan.

Tabel 4 laat de samenhang zien tussen bevolkingsgroep en enkele andere kenmerken. We kunnen in de eerste plaats verschillen waarnemen in de aard van de delikten die door de verschillende groepen worden gepleegd. Nederlandse verdachten plegen naar verhouding weinig vermogensdelikten, maar scoren relatief zeer hoog op vernieling. Eén op de vijf delikten betreft een vernieling. Bij alle andere bevolkingsgroepen blijft dit percentage ruim onder de 10 procent. Surinamers en in mindere mate Antillianen scoren relatief hoog op geweldsdelikten. We zagen eerder dat geweldsdelikten relatief vaker door jongens dan door meisjes worden gepleegd (respektievelijk 6.4% en 3.9%). Wanneer we de relatie tussen deliktcategorie en bevolkingsgroep constant houden voor geslacht, kunnen we zien dat dit voor de meeste groepen opgaat, behalve voor Surinaamse verdachten. Hier zien we zowel bij de mannelijke als vrouwelijke verdachten, dat ruim 10% van de gepleegde delikten geweldsdelikten betreft. Deze percentages liggen ruim boven de genoemde gemiddelden. Turken en Kaapverdianen scoren relatief laag op geweldsdelikten. In deze groepen, evenals in de Marokkaanse bevolkingsgroep, komen naar verhouding veel vermogensdelikten voor. Wanneer we echter naar winkeldiefstal kijken, dan zien we aanzienlijke variaties tussen deze groepen. De vermogensdelikten van Marokkaanse en in mindere Turkse verdachten bestaan uit een breder scala aan activiteiten dan die van Kaapverdische verdachten. Het percentage winkeldiefstallen is het laagst onder de Nederlandse verdachten, hetgeen indiceert dat ook Nederlandse verdachten een zeer breed scala aan (vermogens-)delikten plegen.

Tabel 4

Samenhang bevolkingsgroep met andere kenmerken (JP 1991+1992)	Nederlanders	Marokkanen	Turken	Surinamers	Antillianen	Kaapverdianen
<i>deliktcategorieën:</i>						
+ hoofdcategorieën:						
geweldsdelikten 100/200	6.1	6.2	4.0	10.8	7.8	4.0
vermogensdelikten 300	69.1	82.7	83.6	70.4	75.3	85.0
openbare orde/gezag 400	5.1	4.5	6.0	7.0	5.2	4.0
vernieling 500	19.1	4.3	5.5	9.4	7.8	7.0
percenteerbasis	314	469	201	213	77	100
+ deliktcategorieën:						
winkeldiefstal 334	36.2	38.9	44.1	47.0	55.7	60.4

percenteerbasis	315	471	204	217	79	101
<i>deliktlokatie:</i>						
in de eigen buurt	41.9	26.6	32.6	36.9	28.1	22.4
buiten de eigen buurt	58.1	73.4	67.4	63.1	71.9	77.6
percenteerbasis	210	271	132	141	57	67
<i>aantal plegers per delikt:</i>						
+ naar bevolkingsgroep:						
één	38.5	33.1	35.4	37.1	43.4	29.3
twee	29.4	35.5	37.5	34.1	35.5	39.4
drie of meer	32.1	31.3	27.1	28.8	21.0	31.3
percenteerbasis	299	459	192	205	76	99
+ naar geboorteland:						
één	33.8	34.9	46.0	44.3	40.6	40.3
twee	37.4	31.6	30.9	30.2	37.1	35.8
drie of meer	28.8	33.4	23.0	25.4	22.2	23.8
percenteerbasis	2227	433	139	255	175	67

Grote verschillen bestaan eveneens in de mate waarin verdachten uit verschillende bevolkingsgroepen delikten binnen dan wel buiten de eigen woonbuurt plegen. Dit hangt sterk samen met het type delikten dat wordt gepleegd. We zagen eerder dat meisjes mobieler waren dan jongens. In deze tabel zien we dat Kaapverdiaanse en Antilliaanse verdachten tot de meest mobiele verdachten behoren en Nederlandse en Surinaamse verdachten tot de minst mobiele. Vooruitlopend op tabel 5 kunnen we konstateren dat vermogensdelikten, in de meeste gevallen winkeldiefstallen, in 77.8 procent van de gevallen buiten de eigen woonbuurt worden gepleegd, vernielingen, en in mindere mate geweldsdelikten en delikten tegen de openbare orde, vinden relatief vaker in de eigen woonbuurt plaats (respektievelijk 67.1%, 46.5% en 45.5%). Dit verklaart voor een deel de verschillen tussen de bevolkingsgroepen. Kaapverdische verdachten plegen voornamelijk winkeldiefstallen en zijn mede daardoor zeer mobiel. Nederlandse verdachten zijn het minst mobiel, omdat één op de drie delikten gepleegd door deze groep een delikt betreft dat relatief vaak in de eigen woonbuurt wordt gepleegd (geweld, openbare orde, vernieling). Surinamers zijn ook minder mobiel door het relatief grote aantal geweldsdelikten en vernielingen. Meisjes plegen relatief vaker dan jongens winkeldiefstallen, hetgeen tot de konklusie zou kunnen leiden dat dit hun grotere mobiliteit verklaart. Wanneer we echter de relatie tussen deliktcategorie en deliktlokatie constant houden voor geslacht, dan blijkt dat meisjes in alle gevallen, onwillekeurig de aard van het delikt, vaker buiten de eigen woonbuurt opereren dan jongens.

Wanneer we de samenhang tussen deliktcategorieën en bevolkingsgroepen verder uitsplitsen naar jaar, kunnen we konstateren dat het aandeel van

vermogensdelikten tussen 1991 en 1992 over de hele linie is gedaald, waarbij weinig variatie optreedt tussen de verschillende bevolkingsgroepen. Deze variatie treedt wel op bij geweldsdelikten. We zagen eerder dat deze behoorlijk stegen tussen 1991 en 1992. Deze stijging is in alle groepen zichtbaar, maar vooral bij Nederlandse verdachten (stijging van 2.4 naar 10.1 procent) en Surinaamse verdachten (stijging van 5.9 naar 16.9 procent). Eerder zagen we dat het aantal vrouwelijke verdachten uit Suriname in 1992 sterk was gestegen ten opzichte van 1991. Tevens zagen we dat deze verdachten relatief veel geweldsdelikten plegen, hetgeen tot de konklusie zou kunnen leiden dat de stijging van het aantal geweldsdelikten tussen 1991 en 1992 voor een niet onbelangrijk deel kan worden toegeschreven aan de stijging van het aantal vrouwelijke verdachten van Surinaamse afkomst. Deze konklusie blijkt echter niet gerechtvaardigd wanneer we de samenhang tussen bevolkingsgroep en deliktcategorieën bestuderen onder constanthouding van zowel het geslacht van de verdachten als het jaar waarin de delikten zijn gepleegd. Uit deze tabel blijkt duidelijk dat de stijging van het aantal geweldsdelikten tussen 1991 en 1992 toegeschreven kan worden aan een forse stijging van het aantal geweldsdelikten onder jongens. Terwijl het aantal geweldsdelikten onder vrouwelijke verdachten tussen 1991 en 1992 ongeveer gelijk is gebleven, is sprake van een verdubbeling bij de mannelijke verdachten. Hierbij valt vooral de stijging onder Surinaamse verdachten op. In 1991 bestond 3.5 procent van de door deze groep gepleegde delikten uit geweldsdelikten, in 1992 was dit 21.7 procent. Weliswaar scoren vrouwelijke Surinaamse verdachten ook zeer hoog op geweldsdelikten, maar het aantal delikten is zo klein dat dit nauwelijks van invloed is op de totalen. De stijging van geweldsdelikten onder Surinaamse jongens verklaart echter maar éénderde van de stijging tussen 1991 en 1992. De overige tweederde komt voor rekening van met name Nederlandse en Marokkaanse verdachten, die in aantal veel groter zijn, waardoor hun invloed op het totaal groter is.

Tabel 5 toont de samenhang van enkele kenmerken met de deliktlokatie.

Tabel 5

Samenhang deliktlokatie met andere kenmerken (JP 1991+1992)	deliktlokatie binnen eigen buurt	deliktlokatie buiten eigen buurt
<i>deliktcategorieën:</i>		
100/200 geweldsdelikten (71)	46.5	53.5
300 vermogensdelikten (1908)	22.2	77.8
400 openbare orde/gezag (77)	45.5	54.5
500 vernieling (169)	67.1	32.5
<i>dag van de week:</i>		
maandag (283)	29.0	71.0

dinsdag (347)	29.7	70.3
woensdag (350)	18.9	81.1
donderdag (348)	29.3	70.7
vrijdag (387)	20.2	79.8
zaterdag (304)	21.4	78.6
zondag (123)	69.1	30.9
<i>woonbuurt:</i>		
Oude Westen (101)	9.9	90.1
Nieuwe Westen (77)	18.2	81.8
Oude Noorden (117)	34.2	65.8
Bloemhof (109)	20.2	79.8
Hillesluis (81)	29.6	70.4
Afrikaanderwijk (79)	17.7	82.3
Feijenoord (137)	39.4	60.6
Groot-IJsselmonde (86)	70.9	29.1
Beverwaard (101)	43.6	56.4
Hoogvliet-Noord (119)	18.5	81.5

Hiervoor werd reeds het verband aangeduid tussen de aard van een delikt en de lokatie. Wanneer we deze samenhang bestuderen onder constanthouding van de leeftijd van de verdachten, zien we de relatie duidelijk variëren. Naarmate verdachten ouder worden zullen ze dezelfde delikten relatief vaker buiten de eigen woonbuurt plegen. Dit is het meest duidelijk voor de deliktcategorieën vernieling en openbare orde. In de groep verdachten tot en met 12 jaar wordt 71 procent van deze delikten in de eigen woonbuurt gepleegd. In de groep verdachten vanaf 15 jaar wordt nog maar 50 procent van deze delikten in de eigen woonbuurt gepleegd.

Verder zien we in deze tabel dat op woensdag, vrijdag en zaterdag delikten relatief vaker buiten de eigen woonbuurt worden gepleegd, terwijl voor zondag juist het omgekeerde geldt. We zagen in de vorige paragraaf dat de verschillen vooral voor 1992 gelden. Gegeven de eerder aangetroffen verbanden zouden we dit moeten kunnen verklaren uit de aard van de gepleegde delikten en het geslacht en de leeftijd van de verdachten. Controle van de tabellen bevestigt deze samenhangen.

Tenslotte hebben we een aantal buurten opgesomd waar relatief veel verdachten vandaan komen en gekeken naar de relatie tussen de buurt van herkomst en de plaats waar delikten worden gepleegd. We zien hierin grote variatie tussen de verschillende buurten. In het algemeen geldt dat de meeste delikten buiten de eigen woonbuurt worden gepleegd, met uitzondering van buurten waarin winkelcentra zijn gevestigd. Hier is de omgekeerde relatie zichtbaar. De overige variatie kan worden verklaard uit vele factoren, zoals de grootte van de wijk, de nabijheid van winkelcentra, achtergrondkenmerken van de verdachten et cetera.

Ter besluit van deze paragraaf kunnen we nog wijzen op een samenhang tussen

het aantal plegers van een delikt en de deliktsoort (niet getabelleerd). Zo worden gewelddadige vermogensdelikten in de meeste gevallen door twee of drie personen gepleegd (respektievelijk 32.6 en 34.9 procent), geweldsdelikten worden veruit in de meeste gevallen door één persoon gepleegd (59.3 procent), vermogensdelikten door één of twee personen (36.5 en 38.4 procent) en delikten tegen de openbare orde en vernieling komen in elke samenstelling (van alleendaders tot vier of meer personen) ongeveer even vaak voor. Ten opzichte van andere deliktsoorten worden ze dus relatief vaker in groepsverband (meer dan twee personen) gepleegd.

III.5.4 *Samenvatting en Konklusies*

In de voorgaande paragrafen is een overzicht gegeven van de verdachtenregistratie van de Jeugdpolitie over de jaren 1991 en 1992. We beschreven achtergrondkenmerken van verdachten, deliktkenmerken en onderlinge samenhangen tussen deze kenmerken. Aan het begin van paragraaf 1.4 schreven we reeds dat een beschrijving altijd een samenvatting is. Onderstaande kan derhalve worden beschouwd als een samenvatting van een samenvatting.

Het totaal aantal geregistreerde verdachten en het totaal aantal door hen gepleegde delikten wijkt in 1992 nauwelijks af van 1991. Achter dit stabiele totaalbeeld zijn echter wel een aantal interessante verschuivingen waar te nemen. Zo zagen we dat het aandeel van vrouwelijke verdachten tussen 1991 en 1992 behoorlijk is gestegen. Dit is het meest zichtbaar bij Surinaamse en Antilliaanse verdachten. Van alle verdachten uit deze bevolkingsgroepen is in 1992 circa de helft van het vrouwelijk geslacht. Bij Nederlandse, Marokkaanse en Turkse verdachten ligt het aandeel van vrouwelijke verdachten aanzienlijk lager, maar zien we ook een lichte stijging tussen 1991 en 1992.

Ook ten aanzien van andere kenmerken konden verschillen worden aangetroffen tussen mannelijke en vrouwelijke verdachten. Zo zagen we dat mannelijke verdachten jonger zijn wanneer ze voor het eerst met de politie in aanraking komen. Ze zijn ook over meer deliktsoorten verspreid. Bijna negen op de tien vrouwelijke verdachten is verdacht van winkeldiefstal tegen nog niet de helft van alle mannelijke verdachten. Verder zagen we dat vrouwelijke verdachten vaker in tweetallen optreden en mobieler zijn dan mannelijke verdachten, dat wil zeggen vaker delikten buiten de eigen woonbuurt plegen. Gewelddelikten worden bij vrouwelijke verdachten in veel mindere mate aangetroffen dan bij mannelijke verdachten. Uitzondering hierop vormen Surinaamse verdachten. Hier is het percentage geweldsdelikten onder mannelijke en vrouwelijke verdachten ongeveer even hoog. Eveneens grote verschillen konden worden waargenomen tussen verdachten uit verschillende bevolkingsgroepen. De meerderheid van de verdachten is niet van Nederlandse afkomst, waarbij vooral

Marokkaanse verdachten hoog scoren. Het relatieve aantal verdachten uit Turkije en Suriname is tussen 1991 en 1992 afgenomen. (Ten aanzien van de Surinaamse verdachten geldt dit overigens alleen voor de mannelijke verdachten. Een sterke daling in deze groep ging vergezeld van een gelijktijdig sterke stijging van het aantal vrouwelijke verdachten.) De verdachten uit de diverse bevolkingsgroepen verschillen onder andere naar het type delikten dat ze plegen. Zo zien we dat Nederlandse verdachten relatief vaker vernielingen plegen, Surinaamse en Antilliaanse verdachten vaker geweldsdelikten en Turkse, Marokkaanse en Kaapverdische verdachten plegen vaker vermogensdelikten. Vooral onder mannelijke Surinaamse verdachten is tussen 1991 en 1992 een sterke stijging in het aantal geweldsdelikten waar te nemen.

Feijenoord, het Oude Noorden, het Oude- en Nieuwe Westen, Bloemhof, Hillesluis, Beverwaard en Afrikaanderwijk zijn de buurten waar zowel in 1991 als in 1992 relatief veel verdachten vandaan komen. In Bergpolder, Middelland, Zevenkamp en vooral Hoogvliet-Noord zien we een sterke daling van het aantal verdachten tussen 1991 en 1992. In Rubroek, Tarwewijk en Groot-IJsselmonde zien we een tegenovergestelde ontwikkeling. Het grootste deel van de bekende delikten bestaat uit winkeldiefstal. De meeste delikten concentreren zich dan ook in buurten waar veel winkels staan. Stadsdriehoek, Cool en Zuidplein zijn samen goed voor bijna de helft van alle gepleegde delikten.

We zagen ook een aantal kenmerken variëren met de leeftijd van de verdachten. Zo neemt het aantal alleenplegers toe met de leeftijd. Dit geldt echter in veel sterkere mate voor mannen dan voor vrouwen. Ook werd een samenhang aangetroffen met de aard van de gepleegde delikten. Vernieling en winkeldiefstal komen relatief vaker voor bij jongere verdachten, geweldsdelikten en delikten tegen de openbare orde worden vaker aangetroffen bij oudere verdachten. Tevens zagen we dat oudere verdachten mobieler zijn dan jongere, dat wil zeggen vaker buiten de eigen woonbuurt opereren (ongeacht de aard van het delikt).

Tenslotte konden verschillen worden waargenomen tussen verschillende deliktsoorten, naar bijvoorbeeld de mate waarin delikten in de eigen woonbuurt of daarbuiten worden gepleegd. We zagen dat winkeldiefstal vooral buiten de eigen woonbuurt wordt gepleegd, terwijl vernieling relatief vaker in de eigen woonbuurt voorkomt. Geweldsdelikten en delikten tegen de openbare orde komen ongeveer even vaak binnen als buiten de eigen woonbuurt voor. Ook zagen we verschillen naar het aantal plegers per deliksoort. Zo worden gewelddadige vermogensdelikten in de meeste gevallen door drie of meer personen gepleegd. Geweldsdelikten worden in de meeste gevallen door één persoon gepleegd. In het algemeen kan een sterke stijging van het aantal geweldsdelikten tussen 1991 en 1992 worden opgemerkt.

We kunnen deze paragraaf het beste besluiten met de opmerking dat de JP registratie enkele interessante ontwikkelingen laat zien, maar dat voorzichtigheid is

geboden bij de interpretatie. Niet in de laatste plaats omdat gedeelten van de beschrijving zijn gebaseerd op relatief kleine aantallen. Kleine verschuivingen leiden dan al gauw tot grote procentuele veranderingen. (Overigens is er -een enkele uitzondering daargelaten- niet gepercenteerd op getallen lager dan 50.) Definitieve evaluatie is op zijn plaats wanneer ook de HKS- en Multipolgegevens zijn geanalyseerd. Bovendien is het moeilijk betrouwbare uitspraken te doen over trendmatige ontwikkelingen op basis van slechts twee jaar. Veranderingen die optreden tussen twee tijdstippen geven niet meer dan een indicatie voor trendmatige ontwikkeling. De gegevens over 1993 en 1994 kunnen ons straks aanzienlijk meer informatie hierover geven.

III.6 Voortgangsrapportage criminografisch onderzoek

Sinds de onderzoeksopzet in januari 1993 werd gepresenteerd, hebben enkele ontwikkelingen plaatsgevonden die leiden tot bijstelling en verfijning. In dit stuk wordt een overzicht gegeven van deze ontwikkelingen en wordt geschetst welke activiteiten voor de komende periode gepland zijn. Op pagina 11 van de vorige rapportage ('Onderzoeksopzetten') is een schema weergegeven waarin de deelonderzoeken zijn aangegeven die worden uitgevoerd in het kader van de criminografische studie. Aan de hand van dit schema zullen de diverse aanpassingen worden besproken.

In deel A werden de deelonderzoeken met een beschrijvend karakter gepresenteerd. Om een beeld te krijgen van ontwikkelingen ten aanzien van jeugdcriminaliteit, werd uitgegaan van een te beschrijven periode van zes jaar (1990 - 1995). Hier zal de eerste aanpassing plaatsvinden, omdat zowel 1990 als 1995 zullen afvallen als te beschrijven jaren. Eén van de redenen dat het eerste jaar afvalt, is gelegen in een gebrek aan beschikbare en/of vergelijkbare criminaliteitsdata. Een andere reden is, dat de wel beschikbare gegevens veelal te bewerkelijk zijn (handgeschreven dag- en nachtrapporten bijvoorbeeld). Het laatste jaar valt af, omdat de afsluitende rapportages begin 1996 gepland zijn. Gezien de tijd die verstrijkt tussen het verlopen van een jaar en het beschikbaar komen van gegevens over dat jaar, lijkt het niet verstandig 1995 als te beschrijven jaar mee te nemen; op het moment dat de afsluitende rapportages geschreven moeten worden, zullen de gegevens over het voorafgaande jaar nog niet beschikbaar zijn. Wat overblijft zijn de jaren 1991 tot en met 1994. Voor deze jaren kunnen we beschikken over de volgende bronnen: meldingen (meldkamer), aangiften (herkenningsdienst), jeugdige en volwassen verdachten (herkenningsdienst), jeugdige verdachten zonder PV (jeugdpolitie). Gegevens over incidenten en verdachten uit het bedrijfsprocessensysteem Multipol zijn beschikbaar vanaf juli 1992. De dataverzameling zal in twee blokken plaatsvinden. Op dit moment zijn/worden de gegevens over 1991 en 1992 verzameld, in 1995 zullen de gegevens over 1993 en 1994 worden verzameld.

In deel A was ook een kwantitatief georiënteerde beschrijving van lange termijnontwikkelingen in Bloemhof, Hillesluis en Afrikaanderwijk opgenomen. Omdat ook hier sprake is van een gebrek aan cijfermateriaal, zal dit onderdeel komen te vervallen. Dit betekent dat aan de hand van voornamelijk kwalitatieve informatie (met name jaarverslagen van de politie) een criminografische beschrijving wordt gemaakt. De te beschrijven periode zal grofweg dezelfde blijven, namelijk de naoorlogse jaren. Aanvullend zal wel een vergelijking worden getrokken tussen ontwikkelingen die zich gedurende deze jaren in de drie wijken hebben voltrokken en ontwikkelingen die landelijk zichtbaar waren. Beschrijving van landelijke trends zal voornamelijk worden gebaseerd op CBS-statistieken. Het CBS-materiaal stelt ons in staat de ontwikkelingen

in de drie buurten te interpreteren tegen de achtergrond van landelijke ontwikkelingen.

In deel 2 van het schema ('verklarend onderzoek') komt de kwantitatief longitudinale studie naar de samenhang tussen wijkenmerken en criminaliteitsindices in de drie wijken te vervallen. Dit vloeit voort uit het bovengenoemde gebrek aan data. Dit onderdeel wordt, zoals aangegeven, vervangen door een beschrijving van kwalitatief gegevensmateriaal over de criminaliteitssituatie, waarbij tevens de samenhang met andere ontwikkelingen in de wijken in ogenschouw wordt genomen. Met andere woorden, de onderdelen 1.2 uit deel A en B worden samengevoegd tot één deelonderzoek, waarbij de expliciet kwantitatieve onderdelen komen te vervallen en worden vervangen door een kwalitatieve vergelijking tussen (criminaliteits- en andere) ontwikkelingen in de drie buurten en ontwikkelingen in Nederland.

In deel 1.1 van het verklarend onderzoek wordt beschreven hoe de relaties tussen verschillende wijkenmerken en criminaliteitsindices worden onderzocht. Oorspronkelijk zou dit deel van het onderzoek alleen betrekking hebben op 1992, maar het zal nu worden uitgebreid naar alle jaren die beschreven worden (1991 - 1994). Dit betekent dat we de relaties tussen wijkenmerken en criminaliteitsindices niet alleen onderzoeken op basis van een vergelijking *tussen* wijken, maar ook op basis van ontwikkelingen *binnen* wijken, hetgeen ons aanzienlijk meer inzicht geeft in causale processen die werkzaam zijn op het niveau van wijken. Het is nu immers mogelijk binnen afzonderlijke wijken criminaliteits- en andere ontwikkelingen te volgen in de tijd.

De ideeën omtrent het jongerenonderzoek beginnen vastere vormen aan te nemen. Voorlopig wordt gedacht aan een vragenlijstonderzoek onder een representatieve steekproef van Rotterdamse jongeren. Het onderzoek moet oplossingen bieden voor twee problemen. Allereerst een beschrijvingsprobleem. We willen een valide beschrijving geven van ontwikkelingen die zich voordoen ten aanzien van de jeugdcriminaliteit (in de zin van daders en delikten) in Rotterdam. Hiervoor maken we gebruik van diverse politie-registraties. Deze registraties zijn echter beperkt in de zin dat allerlei selectieprocessen -bij publiek en politie- leiden tot uitval van gegevens, waardoor een *dark number* ontstaat. Het is belangrijk vast te stellen of deze uitval in diverse wijken wezenlijk van elkaar verschilt, want dat zou de onderzoeksresultaten vertekenen. Eén van de middelen om te controleren op vertekening door uitval, is een nieuwe, onafhankelijke meting verrichten. Het vragenlijstonderzoek kan hiervoor worden gebruikt.

Ook in het verklarend deel van het onderzoek -het hypothesetoetsende deel- moet een probleem worden opgelost. Wanneer in het onderzoek op wijkniveau blijkt dat bepaalde wijkenmerken verklarende waarde hebben voor (bijvoorbeeld) de mate waarin in een wijk jeugdige delinquenten worden aangetroffen, kan de konklusie nog niet luiden dat deze wijkenmerken van invloed zijn op het plaatsvinden van

individueel, delinkwent gedrag. Het is immers mogelijk dat deze causale processen zich op een lager sociaal niveau afspelen. Om te bepalen of bepaalde wijkenmerken van invloed zijn op het totstandkomen van delinkwent gedrag, zal aanvullend onderzoek onder individuen moeten worden verricht, waarbij mogelijk verklarende factoren op micro-sociaal niveau (gezin, school, vrienden) worden meegenomen. Dit stelt ons in staat de vraag, of -en zo ja in welke mate- bepaalde buurtkenmerken bijdragen aan het totstandkomen van delinkwent gedrag, kritisch te toetsen. Het is mogelijk dat de invloed van buurtkenmerken verdwijnt wanneer bijvoorbeeld gezinsfactoren in de analyse worden betrokken. We kunnen dan aantonen dat de invloed van buurtkenmerken op delinkwent gedrag niet bestaat; het oorspronkelijk veronderstelde verband heeft de kritische toetsing niet doorstaan.¹⁴ Het tweede -en meest belangrijke- doel van het jongerenonderzoek is dan ook beantwoording van de vraag in hoeverre buurtkenmerken van invloed zijn op delinkwent gedrag, wanneer gecontroleerd wordt voor mogelijk verklarende factoren op micro-sociaal niveau. Voor dit onderzoek zal gebruik worden gemaakt van een recentelijk ontwikkeld statistisch model, dat is ontworpen om multi-niveau hypothesen, waarvan bovenstaande een voorbeeld is, te toetsen. Het gaat hier om een zogenaamd 'hiërarchisch' model. Aangezien deze benadering zeer nieuw is, zijn er in het criminologisch buurtonderzoek nog geen toepassingen te vinden. Indien voor dit onderzoek aanvullende financiering kan worden gevonden, zal medio april 1994 worden gestart met de voorbereidingen. Begin 1995 moet de survey worden uitgevoerd. In latere voortgangsrapportages zal dieper op de plannen voor dit deelonderzoek worden ingegaan.

In de komende periode zullen, ten behoeve van het beschrijvend onderzoek, de meldkamergegevens (reeds beschikbaar), aangiften (beschikbaar eind september) en HKD-verdachtgegevens (beschikbaar najaar 1993) worden geanalyseerd voor de jaren 1991 en 1992. Met deze gegevens zal tevens een hypothesetoetsende studie worden verricht, waarin wordt beoordeeld welke wijkenmerken van invloed zijn op (indicatoren van) jeugddelinkwentie. Dit onderdeel was oorspronkelijk gepland voor deze rapportage, maar de verzameling van buurtgegevens over de jaren 1991 en 1992 is nog niet afgerond. Over de keuze van de buurtkenmerken, alsmede de wijze waarop hiermee in dit onderzoek wordt omgegaan, zal in de volgende ronde uitgebreid worden gerapporteerd.

¹⁴ Het ten onrechte assumeren van causale processen op een bepaald niveau, wordt wel aangeduid als *'ecological fallacy'*. Het gaat eigenlijk om meerdere, min of meer samenhangende problemen die zich kunnen voordoen. In de volgende rapportage zal een uitgebreide verhandeling over deze problemen worden opgenomen.

BIJLAGE 1 Vragenlijst

1) *Persoon of delict ?*

- 1) persoon
- 2) delict ---GA NAAR VRAAG 11

2) *Achternaam ?*

3) *geslacht ?*

- 1) man
- 2) vrouw
- 3) onbekend

4) *Geboortedatum (dag, maand, jaar)*

5) *Geboorteland verdachte ?*

- 1) Nederland
- 2) Marokko
- 3) Turkije
- 4) Suriname
- 5) Ned. antillen
- 6) Joegoslavie
- 7) Spanje
- 8) Portugal
- 9) Kaapverdische eilanden
- 10) Overig Europa
- 11) Overig Niet-Europa
- 12) onbekend

6) *Geboorteland vader (/moeder) verdachte ?*

- idem vraag 5

7) *Kleur kaart ?*

- 1) groen
- 2) rood ---GA NAAR VRAAG 10
- 3) wit

8) *Woonadres (straatcode) ?*

9) *Huisnummer? (geen lettertoevoegingen)*

---GA VERDER MET VRAAG NUMMER 11---

10) *Woonplaats (voor verdachten buiten Rotterdam) ?*

- 1) Barendrecht

- 2) Capelle a/d/ IJssel
- 3) Krimpen a/d/ IJssel
- 4) Maassluis
- 5) Hoogvliet
- 6) Ridderkerk
- 7) Schiedam
- 8) Spijkenisse
- 9) Vlaardingen
- 10) Zwijndrecht
- 11) overige regio Rijnmond
- 12) overige niet-regio
- 13) onbekend

11) *Identiteitscore (per delict dezelfde score voor één verdachte) ?*

12) *Datum delikt ?*

13) *Tijd delikt ?*

14) *Lokatie delikt (straatcode) ?*

15) *Lokatie delikt (huisnummer) ?*

16) *Eén gebeurtenis, meer strafbare feiten?*

- 1) nee ---GA NAAR VRAAG 19
- 2) ja, 2 strafbare feiten ---GA NAAR VRAAG 18
- 3) ja, 3 strafbare feiten

17) *Wat is de derde delictcategorie ?*

18) *Wat is de tweede delictcategorie ?*

19) *Wat is de (eerste) delictcategorie ?*

20) *Rol verdachte in delikt ?*

- 1) alleendader
- 2) samen met één andere persoon
- 3) samen met twee andere personen
- 4) samen met drie andere personen
- 5) vier of meer mededaders
- 6) onbekend

EINDE VAN VRAGENLIJST

BIJLAGE 2 Delictcategorieën

100 VERMOGEN MET (BEDREIGING VAN) GEWELD TEGEN PERSONEN

110 beroving (gericht op particuliere individuen)

120 overval (gericht op bedrijven, winkels, instellingen, woningen)

130 overige diefstal met geweld respectievelijk afpersing

200 (OVERIG OPZETTELIJK) GEWELD TEGEN PERSONEN

210 gewelddadige zedendelicten

211 seksueel misbruik minderjarigen

212 verkrachting

213 aanranding

214 overige gewelddadige zedendelicten

220 fysiek geweld tegen personen

221 gezamenlijke openlijke geweldpleging (letsel/ de dood tot gevolg)

222 moord, doodslag, mishandeling de dood tot gevolg

223 zware mishandeling (opzettelijk toebrengen zwaar letsel)

224 eenvoudige mishandeling

230 bedreiging

240 discriminatie

250 overige geweldsdelicten tegen personen

300 (OVERIG) VERMOGEN

310 inbraak gebouwen (= incl. inklimming, valse sleutels e.d.)

311 inbraak in onbewoond pand/bouwwerk (sloop, renovatie, bouwprojecten)

312 inbraak in particuliere kelder/schuur/garagebox e.d.

313 inbraak in woonhuis

314 inbraak in winkel

315 inbraak in overig bedrijf

316 inbraak in school

317 inbraak in (overig) openbaar gebouw

318 overige inbraak gebouwen

320 diefstal van vaar- en voertuigen (niet uit inbraak 310)

321 diefstal van auto

322 diefstal van motor

323 diefstal van snorfiets, bromfiets of scooter

324 diefstal van fiets

325 diefstal van overige vaar- en voertuigen

330 diefstal vanaf/ uit gebouwen (geen vaar- of voertuigen)

331 diefstal uit onbewoond pand/bouwwerk (sloop, renovatie, bouwprojecten)

332 diefstal uit particuliere kelder/schuur/garagebox e.d.

333 diefstal uit woonhuis

334 diefstal uit winkel

335 diefstal uit overig bedrijf

336 diefstal uit school

337 diefstal uit (overig) openbaar gebouw

338diefstal uit overige gebouwen
340overige diefstal
341diefstal vanaf/ uit auto (met/zonder braak)
342diefstal vanaf/ uit overige vaar- en voertuigen (met/zonder braak)
343diefstal uit automaten, parkeermeters e.d. (met/zonder braak)
344zakkenrollen
345overige diefstal
350overige vermogensdelicten
351zwartrijden openbaar vervoer
352prijssjes verwisselen in winkel
353overige oplichting
354flessentrekkerij
355overig bedrog
356verduistering
357vervalsing munten, zegels, geschriften e.d.
358heling
359overige vermogensdelicten
400OPENBARE ORDE EN OPENBAAR GEZAG
410deelneming aan aanval of vechtpartij/ (overige) openlijke geweldpleging
420baldadigheid/lastig vallen/intimidatie/straatschenderij
430burengerucht
440openbare dronkenschap/ordeverstoring in dronkenschap
450valse naam opgeven
460overige openbare orde/openbaar gezag
500GEWELD TEGEN GOEDEREN
510brandstichting
520vernieling aan gebouwen (onroerend goed en interieur)
521vernieling aan woonhuis pand/bouwwerk (sloop, renovatie, bouwprojecten)
522vernieling aan particuliere kelder/schuur/garagebox e.d.
523vernieling aan woonhuis
524vernieling aan winkel
525vernieling aan overig bedrijfsgebouw
526vernieling aan school
527vernieling aan (overig) openbaar gebouw
528vernieling aan overige gebouwen
530overige vernieling
531vernieling aan auto
532vernieling in/aan middelen van openbaar vervoer
533vernieling aan openbare ruimte (groen, straatmeubilair e.d.)
534overige vernieling
540bekladding/vervuiling
541graffiti
542overige vervuiling door particulieren
600OVERIGE ZEDEN

700OVERIG WETBOEK VAN STRAFRECHT

800BIJZONDERE WETTEN

810opiumwet

811vervaardigen, bewerken, invoeren, verhandelen e.d. van middelen lijst I

812bezit, gebruik middelen lijst I

813vervaardigen, bewerken, invoeren, verhandelen e.d. van middelen lijst II

814overige opiumwet

820wet wapens en munitie

821vervaardigen, herstellen, invoeren, verhandelen e.d. van wapens/munitie

822verboden bezit wapens/munitie

823overige wapens en munitie

830wegenverkeerswet en reglement verkeersregels en verkeertekens

831dood/letsel door schuld

832doorrijden na ongeval

833rijden onder invloed

834joyriding

835overig in gevaar brengen verkeersveiligheid

836overige WvW

840wet economische delicten

850APV Rotterdam

860overige wetten, verordeningen, bepalingen e.d.

BIJLAGE 3 Kerncijfers JP Rotterdam 1991 - 1992

Toelichting bij tabellen:

- *Deze bijlage bevat twee tabellen. Eén tabel bevat kerngegevens over kenmerken van verdachten, de andere tabel bevat gegevens over kenmerken van delikten.
- *De kolom 'verdachten' geeft de waarden voor de totale groep verdachten gemuteerd in het betreffende jaar.
- *De kolom 'first off.' (first offenders) geeft de waarden voor de subgroep van verdachten die in het betreffende jaar voor het eerst met de JP in aanraking is gekomen. Deze groep wordt alleen ten aanzien van dit eerste contact in ogenschouw genomen. Om die reden is het aantal delikten gepleegd door first offenders per definitie gelijk aan het aantal first offenders.
- *Niet alle subtabellen tellen op tot de totale aantallen, vermeld bovenin de respectievelijke tabellen. Dit wordt veroorzaakt door ontbrekende waarden. Deze worden in de meeste gevallen vermeld. De percentages zijn gebaseerd op de absolute aantallen minus de ontbrekende waarden. Afrondingsverschillen kunnen voorkomen.
- *'Leeftijd' betekent voor de totale groep verdachten: *gemiddelde* leeftijd, indien meer delikten zijn gepleegd. Voor first offenders geldt de leeftijd tijdens het eerste delikt.
- *'Geboorteland vader/moeder' betekent: geboorteland vader. Indien dit niet bekend is wordt geboorteland moeder ingevuld.
- *'Aantal delikten per verdachte in 1 jaar' is niet equivalent aan het aantal mutaties. Mutaties die betrekking hebben op verdachten die worden opgepakt voor delikt A, maar op het bureau bekennen (of het blijkt) dat ze ook schuldig zijn aan B, C etc., zijn als meerdere delikten genoteerd. Indien delikten in een min of meer aaneengesloten reeks hebben plaatsgevonden, bijv. een reeks winkeldiefstallen bij verschillende winkels op een één middag, zijn deze standaard genoteerd als twee delikten, omdat uit de JP registratie geen precieze aantallen konden worden afgeleid.
- *Een aantal gerapporteerde 'delikten' kon door de rapporteurs niet als zodanig worden geclassificeerd. In een aantal gevallen heeft dit geleid tot het niet meenemen van deze verdachten in onze registratie, in andere gevallen heeft het delikt code 0 (nul) gekregen.
- *De spreiding van delikten naar maanden en dagen van de week is gebaseerd op de datum van mutatie.

JP - REGISTRATIE KERNCIJFERS 1991 - 1992	1991					1992					
	verdachten			first off.			verdachten			first off.	
	abs.	%		abs.	%		abs.	%		abs.	%
kenmerken verdachten											
aantal:	1560	-		1303	-		1549	-		1280	-
geslacht:											
jongens	1175	75.4		939	72.1		1099	71.4		868	68.3
meisjes	384	24.6		363	27.9		441	28.6		403	31.7
onbekend	1	-		1	-		9	-		9	-
leeftijd:											
3 jaar	1	.1		1	.1		-	-		-	-
4 jaar	-	-		-	-		2	.1		2	.2
5 jaar	3	.2		3	.2		3	.2		3	.2
6 jaar	7	.4		8	.6		7	.5		7	.5
7 jaar	18	1.2		17	1.3		17	1.1		17	1.3
8 jaar	37	2.4		36	2.8		49	3.2		48	3.8
9 jaar	45	2.9		43	3.3		51	3.3		46	3.6
10 jaar	84	5.4		74	5.7		88	5.7		79	6.2
11 jaar	118	7.6		101	7.8		101	6.5		84	6.6
12 jaar	180	11.5		158	12.1		148	9.6		126	9.9
13 jaar	239	15.3		216	16.6		232	15.0		192	15.0
14 jaar	271	17.4		216	16.6		270	17.5		231	18.1
15 jaar	246	15.8		193	14.8		243	15.7		186	14.6
16 jaar	171	11.0		133	10.2		192	12.4		140	11.0
17 jaar	122	7.8		90	6.9		123	8.0		103	8.1
18 jaar	9	.6		7	.5		19	1.2		13	1.0
19 jaar	4	.3		2	.2		1	.1		1	.1
20 jaar	1	.1		1	.1		1	.1		-	-
21 jaar	3	.2		3	.2		-	-		-	-
onbekend	1	-		1	-		2	-		2	-
geboorteland:											
Nederland	973	63.1		862	67.1		1034	67.6		881	69.9
Marokko	181	11.7		119	9.3		169	11.1		114	9.0
Turkije	75	4.9		51	4.0		44	2.9		33	2.6
Suriname	124	8.0		98	7.6		94	6.1		71	5.6
Antillen	77	5.0		65	5.1		76	5.0		67	5.3
Joegoslavië	1	.1		1	.1		5	.3		5	.4
Spanje	-	-		-	-		1	.1		1	.1
Portugal	11	.7		7	.5		8	.5		7	.6
Kaapverd. Eilanden	32	2.1		26	2.0		23	1.5		14	1.1
overig Europa	22	1.4		18	1.4		21	1.4		19	1.5
overig Niet Europa	45	2.9		37	2.9		54	3.5		48	3.8
onbekend	19	-		19	-		20	-		20	-
geboorteland vader/moeder:											
Nederland	130	21.0		88	22.6		120	23.1		68	23.7
Marokko	185	29.8		107	27.5		168	32.4		84	29.3
Turkije	96	15.5		56	14.4		56	10.8		31	10.8
Suriname	91	14.7		60	15.4		77	14.8		44	15.3

Antillen	36	5.8	25	6.4	24	4.6	15	5.2	
Joegoslavië	2	.3	2	.5	8	1.5	6	2.1	
Spanje	1	.2	1	.3	-	-	-	-	
Portugal	1	.2	1	.3	-	-	-	-	
Kaapverd. Eilanden	38	6.1	22	5.7	32	6.2	18	6.3	
overig Europa	7	1.1	4	1.0	2	.4	1	.3	
overig Niet Europa	33	5.3	23	5.9	32	6.2	20	7.0	
onbekend	940	-	914	-	1030	-	993	-	
# delikten per verdachte in 1 jaar:									
één delikt	1340	85.9	-	-	1333	86.1	-	-	
twee delikten	172	11.0	-	-	184	11.9	-	-	
drie delikten	40	2.6	-	-	24	1.5	-	-	
vier delikten	5	.3	-	-	4	.3	-	-	
vijf delikten	3	.2	-	-	3	.2	-	-	
zes delikten	-	-	-	-	1	.1	-	-	
kleur kaart:									
groen	718	46.0	717	55.0	803	51.8	801	62.6	
rood	159	10.2	156	12.0	151	9.7	148	11.6	
wit	683	43.8	430	33.0	595	38.4	331	25.9	
JP - REGISTRATIE									
KERNCIJFERS 1991 - 1992									
1991									
1992									
verdachten									
first off.									
verdachten									
first off.									
kenmerken verdachten									
abs. % abs. % abs. % abs. %									
woonplaats:									
Rotterdam	1385	88.8	1131	86.8	1377	88.9	1112	86.9	
buiten Rotterdam	160	10.3	157	12.1	150	9.7	147	11.5	
onbekend	15	.9	15	1.1	22	1.4	21	1.6	
Rotterdamers naar CBS - buurt:									
Strand en duin	-	-	-	-	1	.1	-	-	
Dorp	-	-	-	-	2	.1	2	.2	
Stadsdriehoek	8	.6	5	.4	12	.9	10	.9	
Oude Westen	65	4.7	49	4.3	63	4.6	48	4.3	
Cool	13	.9	12	1.1	18	1.3	16	1.4	
C.S. kwartier	1	.1	1	.1	-	-	-	-	
Rubroek	8	.6	8	.7	24	1.7	23	2.1	
Agniesebuurt	10	.7	8	.7	19	1.4	11	1.0	
Provenierswijk	18	1.3	15	1.3	20	1.5	13	1.2	
Nieuwe Werk	1	.1	1	.1	-	-	-	-	
Dijkzigt	-	-	-	-	-	-	-	-	
Delfshaven	11	.8	10	.9	15	1.1	9	.8	
Bospolder	28	2.0	23	2.0	24	1.7	19	1.7	
Tussendijken	19	1.4	17	1.5	20	1.5	18	1.6	
Spangen	35	2.5	24	2.1	27	2.0	20	1.8	
Nieuwe Westen	42	3.0	32	2.8	50	3.6	40	3.6	
Middelland	37	2.7	28	2.5	23	1.7	20	1.8	
Oud Mathenesse	2	.1	2	.2	5	.4	5	.4	
Witte Dorp	3	.2	3	.3	-	-	-	-	
Schiemond	19	1.4	16	1.4	19	1.4	17	1.5	

Bergpolder	23	1.7		20	1.8		8	.6		7	.6	
Blijdorp	5	.4		4	.4		8	.6		8	.7	
Liskwartier	14	1.0		13	1.1		7	.5		5	.4	
Oude Noorden	71	5.1		50	4.4		66	4.8		54	4.9	
Nieuw Crooswijk	15	1.1		12	1.1		20	1.5		16	1.4	
Oud Crooswijk	30	2.2		26	2.3		34	2.5		30	2.7	
Kralingen West	45	3.2		33	2.9		40	2.9		32	2.9	
Kralingen Oost	7	.5		6	.5		9	.7		8	.7	
's-Graveland	1	.1		1	.1		-	-		-	-	
De Esch	4	.3		4	.4		1	.1		1	.1	
Kralingse Veer	1	.1		1	.1		-	-		-	-	
Struisenburg	2	.1		-	-		5	.4		3	.3	
Prinsenland	1	.1		1	.1		5	.4		4	.4	
Het Lage Land	9	.6		9	.8		2	.1		2	.2	
Kleinpolder	10	.7		10	.9		15	1.1		15	1.3	
Zestienhoven	1	.1		1	.1		-	-		-	-	
Overschie	1	.1		1	.1		3	.2		3	.3	
Schiebroek	11	.8		10	.9		16	1.2		14	1.3	
Hilligersberg Zuid	14	1.0		12	1.1		10	.7		10	.9	
Hilligersberg Noord	6	.4		6	.5		3	.2		3	.3	
Ommoord	20	1.4		20	1.8		21	1.5		18	1.6	
Molenaankwartier	7	.5		7	.6		4	.3		4	.4	
Zevenkamp	34	2.5		33	2.9		24	1.7		20	1.8	
Oosterflank	15	1.1		15	1.3		25	1.8		22	2.0	
Tarwewijk	34	2.5		27	2.4		51	3.7		40	3.6	
Carnisse	24	1.7		18	1.6		20	1.5		15	1.3	
Zuidwijk	30	2.2		22	1.9		28	2.0		19	1.7	
Charlois	28	2.0		25	2.2		38	2.8		34	3.1	
Wielewaal	1	.1		1	.1		3	.2		3	.3	
Pendrecht	22	1.6		20	1.8		22	1.6		20	1.8	
Zuiderpark	3	.2		2	.2		-	-		-	-	
Vreewijk	25	1.8		22	1.9		25	1.8		20	1.8	
Bloemhof	63	4.5		53	4.7		64	4.6		49	4.4	
Hillesluis	56	4.0		45	4.0		47	3.4		37	3.3	
Oud IJsselmonde	9	.6		9	.8		7	.5		6	.5	
Lombardijen	29	2.1		20	1.8		25	1.8		16	1.4	
Katendrecht	21	1.5		17	1.5		15	1.1		10	.9	
Afrikaanderwijk	59	4.3		44	3.9		66	4.8		54	4.9	
Feijenoord	84	6.1		61	5.4		77	5.6		66	5.9	
Noordereiland	13	.9		11	1.0		14	1.0		10	.9	
Groot IJsselmonde	40	2.9		30	2.7		63	4.6		53	4.8	
Beverwaard	53	3.8		45	4.0		56	4.1		42	3.8	
Pernis	11	.8		9	.8		7	.5		5	.4	
Hoogvliet Noord	82	5.9		73	6.5		49	3.6		38	3.4	
Heyplaat	-	-		-	-		3	.2		2	.2	
Hoogvliet Zuid	31	2.2		28	2.5		29	2.1		23	2.1	
JP - REGISTRATIE			1991					1992				
KERNCIJFERS 1991 - 1992			verdachten		first off.		verdachten		first off.			
kenmerken verdachten			abs.	%	abs.	%	abs.	%	abs.	%		
<i>niet-Rotterdamers naar woonplaats:</i>												
Barendrecht			8	5.0	8	5.1	7	4.7	7	4.8		
Capelle a/d IJssel			17	10.6	16	10.2	24	16.0	23	15.6		

Krimpen a/d IJssel	6	3.8	6	3.8	3	2.0	3	2.0
Maassluis	2	1.3	2	1.3	4	2.7	4	2.7
Ridderkerk	9	5.6	8	5.1	8	5.3	8	5.4
Schiedam	12	7.5	12	7.6	6	4.0	6	4.1
Spijkenisse	27	16.9	26	16.6	23	15.3	23	15.6
Vlaardingen	7	4.4	7	4.5	3	2.0	3	2.0
Zwijndrecht	4	2.5	4	2.5	1	.7	1	.7
overige regio Rijnmond	28	17.5	28	17.8	31	20.7	30	20.4
overige niet-regio	40	25.0	40	25.5	40	26.7	39	26.5

JP - REGISTRATIE KERNCIJFERS 1991 - 1992	1991				1992						
	verdachten			first off.		verdachten			first off.		
	abs.	%		abs.	%	abs.	%		abs.	%	
kenmerken delikten											
<i>aantal:</i>	1839	-		1303	-		1810	-		1280	-
<i>spreiding naar maanden:</i>											
januari	123	7.0		80	6.4		126	7.3		87	7.2
februari	104	5.9		72	5.8		187	10.9		127	10.5
maart	145	8.2		116	9.3		152	8.8		118	9.8
april	133	7.5		99	7.9		172	10.0		115	9.5
mei	162	9.2		111	8.9		162	9.4		118	9.8
juni	161	9.1		116	9.3		151	8.8		101	8.4
juli	122	6.9		86	6.9		136	7.9		85	7.1
augustus	124	7.0		81	6.5		93	5.4		67	5.6
september	122	6.9		90	7.2		124	7.2		90	7.5
oktober	198	11.2		134	10.8		155	9.0		110	9.1
november	219	12.4		160	12.8		123	7.1		89	7.4
december	150	8.5		101	8.1		142	8.2		98	8.1
onbekend	76	-		57	-		87	-		75	-
<i>spreiding naar dagen v.d. week:</i>											
maandag	257	14.8		187	15.1		214	12.5		143	11.9
dinsdag	252	14.5		177	14.3		289	16.9		191	15.9
woensdag	281	16.1		205	16.5		312	18.2		245	20.4
donderdag	294	16.9		206	16.6		232	13.6		176	14.7
vrijdag	264	15.2		194	15.6		341	19.9		233	19.4
zaterdag	263	15.1		189	15.2		198	11.6		136	11.3
zondag	129	7.4		84	6.8		124	7.3		76	6.3
onbekend	99	-		61	-		100	-		80	-
<i>aantal plegers per delikt:</i>											
één	654	36.3		459	35.6		645	36.4		451	35.5
twee	640	35.5		464	36.0		630	35.6		471	37.1
drie	258	14.3		185	14.3		293	16.5		214	16.8
vier of meer	252	14.0		182	14.1		203	11.5		135	10.6
onbekend	35	-		13	-		39	-		9	-

JP - REGISTRATIE KERNCIJFERS 1991 - 1992 kenmerken delikten	1991				1992			
	verdachten		first off.		verdachten		first off.	
	abs.	%	abs.	%	abs.	%	abs.	%
<i>deliktcategorieën:</i>								
niet geclassificeerd/onbekend	11	.6	6	.5	17	.9	12	.9
beroving	9	.5	7	.5	24	1.3	16	1.3
ov. diefstal met geweld/afpersing	3	.2	1	.1	8	.4	6	.5
verkrachting	-	-	-	-	1	.1	-	-
aanranding	-	-	-	-	2	.1	1	.1
overige geweld. zedendelicten	-	-	-	-	1	.1	-	-
gezamenlijke op. geweldpleging	1	.1	1	.1	1	.1	-	-
zware mishandeling	1	.1	1	.1	3	.2	2	.2
eenvoudige mishandeling	39	2.2	30	2.3	58	3.2	41	3.2
bedreiging	17	.9	8	.6	27	1.5	12	.9
discriminatie	-	-	-	-	5	.3	4	.3
ov. geweldsdelicten tegen personen	3	.2	3	.2	5	.3	2	.2
inbraak unbewoond pand/bouwwerk	24	1.3	18	1.4	6	.3	6	.5
inbraak kelder/schuur/garage	16	.9	8	.6	6	.3	1	.1
inbraak woonhuis	4	.2	2	.2	1	.1	-	-
inbraak winkel	13	.7	8	.6	3	.2	2	.2
inbraak overig bedrijf	12	.7	7	.5	2	.1	1	.1
inbraak school	7	.4	4	.3	26	1.4	19	1.5
inbraak (ov.) openb. gebouw	1	.1	1	.1	5	.3	3	.2
overige inbraak gebouwen	4	.2	2	.2	1	.1	-	-
diefstal van auto	5	.3	2	.2	9	.5	6	.5
diefstal snor-/bromfiets/scooter	42	2.3	23	1.8	58	3.2	28	2.2
diefstal fiets	88	4.8	56	4.3	34	1.9	22	1.7
diefstal ov. vaar-/voertuigen	1	.1	1	.1	-	-	-	-
diefstal uit unbew. pand/bouwwerk	19	1.0	16	1.2	10	.6	5	.4
diefstal uit kelder/schuur/garage	6	.3	3	.2	6	.3	3	.2
diefstal uit woonhuis	13	.7	6	.5	7	.4	3	.2
diefstal uit winkel	1008	54.8	778	59.7	1017	56.2	783	61.2
diefstal uit ov. bedrijf	8	.4	7	.5	6	.3	4	.3
diefstal uit school	28	1.5	16	1.2	16	.9	11	.9
diefstal uit (ov.) op. gebouw	16	.9	8	.6	18	1.0	12	.9
diefstal uit ov. gebouwen	7	.4	5	.4	7	.4	3	.2
diefstal vanaf/uit auto	18	1.0	12	.9	20	1.1	12	.9
diefstal vanaf/uit ov. voertuigen	3	.2	3	.2	4	.2	2	.2
diefstal uit automaten etc.	17	.9	10	.8	4	.2	4	.3
zakkenrollen	4	.2	3	.2	3	.2	1	.1
overige diefstal	57	3.1	36	2.8	59	3.3	40	3.1
zwartrijden openbaar vervoer	3	.2	2	.2	-	-	-	-
overige oplichting	1	.1	1	.1	6	.3	5	.4

flessentrekkerij	24	1.3	11	.8	20	1.1	14	1.1
overig bedrog	3	.2	3	.2	2	.1	-	-
verduistering	10	.5	7	.5	6	.3	4	.3
vervalsing munten etc.	2	.1	1	.1	3	.2	3	.2
heling	47	2.6	26	2.0	46	2.5	31	2.4
overige vermogensdelicten	5	.3	-	-	6	.3	5	.4
aanval/ vechtpartij/ov. geweldpl.	16	.9	7	.5	14	.8	5	.4
baldadigheid e.d.	28	1.5	18	1.4	30	1.7	19	1.5
valse naam	2	.1	1	.1	1	.1	-	-
ov. openb. orde/op. gezag	40	2.2	26	2.0	20	1.1	8	.6
brandstichting	16	.9	11	.8	14	.8	11	.9
vernieling aan gebouwen alg.	2	.1	2	.2	-	-	-	-
vernieling woonhuis/onbew. pand*	21	1.1	18	1.4	21	1.2	10	.8
vernieling kelder etc./winkel*	2	.1	2	.2	8	.4	2	.2
vernieling ov. bedrijfsgebouw	4	.2	2	.2	5	.3	4	.3
vernieling school	10	.5	6	.5	13	.7	10	.8
vernieling ov. openb. gebouw	13	.7	11	.8	7	.4	4	.3
vernieling ov. gebouwen	5	.3	4	.3	5	.3	5	.4
vernieling auto	13	.7	9	.7	17	.9	12	.9
vernieling openb. vervoer	14	.8	4	.3	12	.7	11	.9
vernieling openbare ruimte	12	.7	10	.8	32	1.8	23	1.8
overige vernieling	21	1.1	20	1.5	7	.4	4	.3
graffiti	1	.1	1	.1	1	.1	-	-
ov. vervuiling door particulieren	1	.1	-	-	-	-	-	-
overige zedendelicten	1	.1	-	-	4	.2	2	.2
ov. wetboek van strafrecht	3	.2	1	.1	9	.5	5	.4
vervaardigen etc. middelen lijst I	1	.1	1	.1	-	-	-	-
bezit/gebruik middelen lijst I	-	-	-	-	2	.1	2	.2
wet wapens en munitie	1	.1	-	-	8	.4	7	.5
verboden bezit wapens/munitie	7	.4	3	.2	8	.4	6	.5
ov. wapens en munitie	-	-	-	-	1	.1	-	-
joyriding	3	.2	2	.2	1	.1	1	.1
ov. in gevaar br. verk. veiligheid	-	-	-	-	1	.1	-	-
ov. WegenverkeersWet	1	.1	1	.1	-	-	-	-
Wet Economische Delicten	1	.1	-	-	-	-	-	-

JP - REGISTRATIE	1991					1992				
	verdachten			first off.		verdachten			first off.	
	abs.	%		abs.	%	abs.	%		abs.	%
KERNCIJFERS 1991 - 1992										
kenmerken delikten										
<i>spreiding naar CBS - buurt:</i>										
Strand en duin	-	-								
Botlek	1	.1								
Stadsdriehoek	207	16.3								
Oude Westen	3	.2								
Cool	146	11.5								
C.S. kwartier	3	.2								
Rubroek	4	.3								
Agniesebuurt	7	.6								
Provenierswijk	1	.1								

Nieuwe Werk	2	.2	1	.1	-	-	-	-
Dijkzigt	2	.2	1	.1	-	-	-	-
Delfshaven	-	-	-	-	3	.2	3	.3
Bospolder	1	.1	-	-	1	.1	-	-
Tussendijken	3	.2	2	.2	8	.6	5	.5
Spangen	8	.6	5	.5	6	.5	4	.4
Nieuwe Westen	10	.8	7	.7	12	.9	10	1.1
Middelland	12	.9	6	.6	12	.9	5	.5
Nieuw Mathenesse	9	.7	6	.6	-	-	-	-
Oud Mathenesse	3	.2	3	.3	2	.2	2	.2
Schiemonnd	2	.2	1	.1	2	.2	1	.1
Bergpolder	3	.2	2	.2	4	.3	1	.1
Blijdorp	10	.8	10	1.0	16	1.3	15	1.6
Liskwartier	4	.3	2	.2	2	.2	1	.1
Oude Noorden	29	2.3	23	2.4	46	3.6	35	3.7
Nieuw Crooswijk	-	-	6	.6	7	.6	5	.5
Oud Crooswijk	6	.5	-	-	6	.5	6	.6
Kralingen West	10	.8	7	.7	6	.5	1	.1
Kralingen Oost	1	.1	-	-	2	.2	2	.2
Kralingsebos	4	.3	2	.2	-	-	-	-
Struisenburg	6	.5	2	.2	3	.2	1	.1
Prinsenland	1	.1	1	.1	2	.2	2	.2
Het Lage Land	1	.1	1	.1	5	.4	4	.4
Kleinpolder	6	.5	6	.6	8	.6	8	.9
Spaanse polder	6	.5	5	.5	9	.7	6	.6
Overschie	2	.2	1	.1	1	.1	1	.1
Blijdorpsepolder	1	.1	-	-	1	.1	-	-
Schiebroek	11	.9	9	.9	20	1.6	17	1.8
Hilligersberg Zuid	6	.5	2	.2	6	.5	4	.4
Hilligersberg Noord	3	.2	3	.3	4	.3	3	.3
Ommoord	14	1.1	13	1.3	12	.9	8	.9
Terbregge	-	-	-	-	2	.2	1	.1
Molenaankwartier	3	.2	3	.3	2	.2	2	.2
Zevenkamp	8	.6	8	.8	8	.6	7	.7
Oosterflank	47	3.7	46	4.7	46	3.6	38	4.0
Tarwewijk	16	1.3	9	.9	13	1.0	9	1.0
Carnisse	7	.6	5	.5	3	.2	3	.3
Zuidwijk	12	.9	6	.6	4	.3	1	.1
Charlois	9	.7	7	.7	13	1.0	9	1.0
Wielewaal	-	-	-	-	1	.1	1	.1
Zuidplein	248	19.6	186	19.2	270	21.3	203	21.6
Pendrecht	6	.5	4	.4	2	.2	1	.1
Zuiderpark	9	.7	6	.6	1	.1	-	-
Vreewijk	17	1.3	12	1.2	23	1.8	16	1.7
Bloemhof	23	1.8	18	1.9	13	1.0	6	.6
Hillesluis	33	2.6	28	2.9	28	2.2	23	2.4
Oud IJsselmonde	6	.5	5	.5	8	.6	5	.5
Lombardijen	7	.6	3	.3	4	.3	2	.2
Katendrecht	7	.6	4	.4	4	.3	2	.2
Afrikaanderwijk	14	1.1	10	1.0	11	.9	7	.7
Feijenoord	37	2.9	23	2.4	24	1.9	17	1.8
Noordereiland	2	.2	2	.2	4	.3	3	.3
Groot IJsselmonde	66	5.2	48	4.9	76	6.0	60	6.4

Beverwaard	29	2.3	19	2.0	32	2.5	21	2.2
Pernis	8	.6	6	.6	1	.1	1	.1
Hoogvliet Noord	21	1.7	15	1.5	4	.3	-	-
Heyplaat	-	-	-	-	3	.2	2	.2
Waalhaven Zuid	1	.1	1	.1	-	-	-	-
Hoogvliet Zuid	83	6.6	68	7.0	65	5.1	51	5.4
onbekend	572	-	333	-	540	-	339	-